

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - SEPTEMBER/OKTOBER/NOVEMBER 2009

BELGIË - BELGIQUE	
P.B	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

A person's feet are resting on a sandy beach, with the sun setting over the ocean in the background. The sky is filled with colorful clouds, and the water reflects the golden light of the sunset. In the distance, a small island with palm trees is visible on the horizon.

Lotto

Ben jij de volgende?

www.lotto.be

Handbal x-traVerschijnt 4x per jaar
Prijns per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt**Redactie**Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens**Medewerkers**Gerrit Vertommen
Martijn Stassen
Frits Feuler**Foto**David Van Dorpe
Gerrit Vertommen
Romain Eyckens
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen**Coverfoto**België -Macedonië
De broertjes Tack
proberen Kiril Lazarov
af te stoppen.
Foto: Eddy Vannoppen
www.fotomakers.be

2011: Handbal sporttak in de kijker

Wij zijn weer vertrokken voor wat zich aankondigt als een belangrijk handbalseizoen.

Eerst en vooral wordt het een seizoen van opbouw naar 2011, het "jaar H", met de grote H van Handbal. BLOSO heeft het VHV dossier om in 2011 **sporttak in de kijker** te worden positief geëvalueerd, en zal onze sport centraal stellen bij haar activiteiten in 2011. En dus zal ook de VHV een tandje bijsteken op alle vlakken om onze sport te promoten. Promotie zal meer leden betekenen, en meer leden opvangen betekent dat ook de structuren versterkt moeten worden. Op alle niveaus: de clubs zullen nood hebben aan meer bestuurders, meer gevormde trainers, meer vrijwilligers en meer zaaluren, de PK's zullen hun rol van regionale draaischijf moeten kunnen waarmaken, en ook de VHV moet organisatorische efficiëntie nastreven om alles goed te kaderen. De VHV raapt de handschoenen in ieder geval op, en we hopen dat we dat allemaal samen zullen kunnen doen! De PK's lieten zich op de eerste PK-dag in Wondelgem in alle geval van hun beste kant zien. 2010 moet dus aangegrepen worden om klaar te zijn voor 2011!

In Bocholt (heren) en Antwerpen (dames) vonden 2 geslaagde persvoorstellingen plaats. VHV voorzitter Luc Tack kon toelichting geven bij enkele hervormingen. In **eerste nationaal** werd een nieuwe competitieformule ingevoerd. Met op het einde van de reguliere competitie play-offs met vier, waarvan uiteindelijk de nummers 1 en 2 een titelfinale spelen naar een best of three. Vanaf plaats 5 volgen play-downs. Ook de Beker van België kreeg een facelift. De finales worden gespeeld in een Final Four modus. Noteer dus alvast Paasmaandag 5 april 2010 in je (handbal)agenda. Gelieve er ook rekening mee te houden dat het de bedoeling is in de toekomst te evolueren naar twee nationale reeksen van tien ploegen..

Dat die competitiehervorming niet zonder slag of stoot tot stand kwam is nogal vanzelfsprekend. Eerlijk gezegd, niet iedereen bleek onvoorwaardelijk akkoord met de nieuwe formule, vooral niet met de lange degradatiestrijd. Maar naar verluidt was het wel de enig mogelijke oplossing om alsnog het normale verloop van de Beneliga te verzekeren. Dat er een consensus werd bereikt is in niet geringe mate te danken aan de geboorte van de Liga van (Vlaamse) clubs uit eerste nationaal. Opnieuw voorzitter Luc Tack wees uitdrukkelijk op het belang van deze Liga, die finaal moet uitdeinen tot een volwaardig overlegplatform binnen de federatie.

Verderop kijken we vooruit naar het **kwalificatietornooi** voor de nationale ploeg, dat België mag organiseren: een mooie poule met (opnieuw) Estland en (eindelijk) Nederland. In de rand van die voor ons land leuke loting is het bijzonder jammer dat uitgerekend op zo'n scharniermoment bondscoach Robert Nijdam naar elders vertrok. De Nederlander werd immers gevraagd door de Zwitserse topclub GC Amicitia Zurich en koos eieren voor zijn geld. Intussen won hij alvast de Zwitserse supercup met zijn nieuwe club tegen BSV Bern, de tegenstander van landskampioen Tongeren in de Cup Winners. Bij de VHV wordt nu koortsachtig gezocht naar een opvolger, waarschijnlijk ook een buitenlander. Bij het ter perse gaan nog niet bekend wie, als dit nummer in je bus valt misschien al wél. Een bijzonder boeiend seizoen gewenst ...

Cois Van Aelst & David Van Dorpe

Kleuren de play offs Limburgs 'bronsgroen'?

Iedereen wil slechte start vermijden

De nieuwe competitie is gestart. Met de nadruk op nieuw. Op het einde van de rit beslissen play-offs met vier over de landstitel, al wat daarachter eindigt (vanaf plaats 5) wordt in de degradatiestrijd gedompeld. Bovendien wordt de eindfase van de Beker van België in een Final Four modus afgewerkt. In het stemmige Brouwerijmuseum van Bocholt stelden de Vlaamse eersteklassers zich voor. Rode draad doorheen die presentatie: Limburg grijpt de macht. Een overzicht...

4 Sasja: sabbatjaar

Sasja liep vorig seizoen zware averij op. Liefst zes basisspelers én de trainer verlieten (voortijdig) de club. Zo'n aderlating kom je als vereniging nooit te boven, denk je dan, maar ondanks dat rampjaar eindigden de Antwerpenaars toch nog vierde. Er is dus hoop voor "de ploeg van 't stad". Maar hoe is het toch zo ver kunnen komen, Alex Jacobs?

'Een rampjaar? 't Is maar hoe je 't bekijkt... Op 31 december staan we op kop, blijven we in running voor de Beneliga en wenkt de bekerfinale. Vanaf januari begint dan de malaise. Waarom weet nog steeds niemand, maar hét clubbeleid werd aangevallen. Exacte pijnpunten werden ons nooit aangereikt, wél een latent ongenoegen over de spelersvergoedingen. Maar dat was andere jaren ook zo. Eind juni was iedereen telkens betaald en bleek de storm over. Vorig jaar niet dus, toen heerste er al ongenoegen voor de competitiestart. Die brand hebben we nog tijdig kunnen blussen, er werden wat toegevingen gedaan door beide partijen, er werd zoals men pleegt te zeggen een consensus bereikt. Tot de bom barstte in januari. Eerst verwijt doelman Lars Bertels de club gebrek aan management, wat dat ook moge wezen. Tegelijkertijd worden we geteis-

terd door blessureleed. Drie basisspelers voor lange tijd out en toch halen we nog de bekerfinale. Tijdens de play-offs barst een tweede bom en moeten we met een noodploeg verder. En vooral die demarche beschouw ik als een dolkstoot in de rug van de club. Zelfs al ben je niet akkoord met het clubbeleid, je laat je ploegmaats van jären niet in de steek. Nà de competitie akkoord, maar niet in volle titelstrijd. Voor mij is het simpel: Tongeren is kampioen en bekerwinnaar, maar enkel omdat Sasja uit elkaar is gespat...'

Intussen staat er een nieuwe ploeg, een solide ploeg waarmee kan gebouwd worden aan de toekomst. 'Enkel jammer dat je op de prestatieladder een benijdenswaardige hoogte hebt bereikt en nu plots aardig wat treden terug moet zetten,' gaat Alex Jacobs verder, 'maar het zij zo. We hebben jong talent klaar staan, nu moeten we keihard werken om opnieuw dat topniveau te halen. Of we als club garanties hebben dat deze groep de financiële afspraken zal respecteren? Nee, die garantie heb je nooit als club. Ook binnen de pas opgerichte Vlaamse liga van eersteklasseclubs werd nog geen overeenkomst bereikt over het weglokken van jonge spelers door middel van grof geld. Een voorbeeld: een bepaalde club heeft tot op de laatste transferdag bij onze jonge belofte Arno Arnouts aan de bel gehangen voor een overstap. Een speler van 18 jaar, die nog niets bewezen heeft. Maar voor clubs die nauwelijks aan jeugdwerking doen een enorme aanwinst natuurlijk... Ik vind dat een jonge speler best tot ontwikkeling komt in zijn eigen club vooraleer misschien te verzui- pen in een hem vreemde groep. Daar moeten we met de liga aan werken, paal en perk aan stellen.'

KV Sasja heeft zijn ambities serieus moeten terugschroeven. Trainer Alex Jacobs spreekt voor het eerst sedert jaren niet meer over de titel, zelfs niet over een prijs. En dat moet pijn doen...

'Het kan onmogelijk anders. Je kunt bezwaarlijk zes topspelers vervangen door een jonge garde en zeggen dat je de titel ambieert. Wij mikken op een vijfde of zesde plaats, hoger

zou een weergaloos succes zijn. Nee, ikzelf heb helemaal geen bezwaar tegen een degradatieronde met zes. Ik heb dat trouwens zelf voorgesteld. Onder kalenderdruk van de Beneliga zijn play-offs met zes ploegen uitgesloten...

De Beneliga? Wel, da's mooi meegenomen voor Sasja hé. Dat is dit seizoen zeg maar onze Europabeker, waar we níet voor inschreven. Dat zou in de gegeven omstandigheden een té gevaarlijk avontuur zijn. Maar de wedstrijden van de Beneliga zijn voor het nieuwe Sasja ongetwijfeld een meerwaarde.'

Voor Alex Jacobs zijn de vier Limburgse ploegen favoriet voor de play-offs.

'Als dat niet zo is zou dat een aanfluiting zijn van hun transferbeleid,' besluit de Sasjatrainer, 'maar een normale situatie vind ik het allerminst. Elke vorm van hegemonie is nefast voor een sport. Korfbal is een Antwerps onderonsje geworden en daarmee is de expansie van die sport gehypothekerd. De hoofdrol van Limburg dreigt hetzelfde met handbal te doen. Jammer...'

Sporting Neerpel-Lommel: ambitieus

De grootste verandering in Neerpelt is wel de clubstructuur. De Noord-Limburgse club haalde enkele overblijfselen van het ter ziele gegane Lommel binnen, herschikte zich in een commerciële, sportieve, organisatorische en sportieve cel en zette onder het motto no future without ambition een stap richting professionalisme.

'Een trendsetter,' aldus Diederik Stollman, teammanager van de fusieclub, 'die slogan staat symbool voor de nieuwe wind die door

de club waait. De samenwerking met Lommel stond al langer in de steigers, het zijn overwegend ook lieden met een Neerpelt-verleden. Zowel bestuursmensen als spelers. De fusie kreeg vlot gestalte, we waren het ook snel eens over het beleidsconcept, onze missie zeg maar. Daar zit een sterke clubstructuur in. Met een grote commerciële impact naar het bedrijfsleven in de regio toe. Ook aan de communicatie werd extra aandacht besteed dankzij Gert Morlion, die meteen een schitterende website concipieerde. We gaan de club inderdaad professionaliseren. Met gezonde ambitie, ook op sportief terrein...'

Nochtans formuleert men in Noord-Limburg niet meteen titelambities. Of ... misschien verkeerd begrepen, Diederik Stollman?

Diederik Stollman

'Nee, we mikken wél op een hoofdprijs. Onze laatste titel dateert van 2004, onze laatste bekerwinst van 2006, we willen graag opnieuw met die traditie aanknopen. Maar de eerlijkheid gebiedt mij toe te geven dat Tongeren, Hasselt en Bocholt evenmin hebben stilgezeten en regelrechte concurrenten zijn voor een hoofdprijs. En ... vergeet Sasja en Atomix niet als outsiders. Maar als de logica wordt gerespecteerd dit seizoen kleurt de top4 Limburgs. Helaas ontbreekt die logica soms in de sport en zijn verrassingen niet uitgesloten. Of die Limburgse hegemonie een nadeel is voor de competitie? Eerlijk gezegd, beter zou zijn dat de top regionaal gespreid is. Maar dat is voorlopig dagdromen. En Limburgse hegemonie?, vergeet niet dat Sasja de laatste drie jaar

zovat alle prijzen heeft gepakt. Wij gaan als fusieclub alleszins voor ons project en wat andere clubs doen of niet doen laat ons koud.'

Sporting Neerpelt-Lommel realiseerde alvast dé toptransfer van het jaar met Ivan Kopljár, meervoudig internationaal en enkele seizoenen geleden nog kandidaat voor een buitenlandse transfer. Vier voormalige Lommelspelers versterken de fusieclub in de breedte.

'Ivan Kopljár is een enorme aanwinst, niet alleen als speler maar ook als mens,' besluit Diederik Stollman, 'wij zijn heel blij dat hij ons project voor meerdere jaren komt steunen en er ook in gelooft. Hij betekent alleszins een meerwaarde. Anderzijds geloof ik dat we pas tegen januari geroedeerd zullen zijn als team. Want vergeet niet dat vijf nieuwe spelers integreren geen sinecure is. Dat vraagt tijd en geduld. Tot slot wil ik ook nog even zeggen dat wij als club met een bijzonder pijnlijke zaak opgescheept zitten, met name het feit dat we naast deelname aan de Beneliga grepen. Bijzonder pijnlijk omdat we het ervaren als gebrek aan sportieve verantwoordelijkheid vanwege Tongeren, dat in de play-offs tegen Sasja niet meer voluit ging. Geen Beneliga dus en dat is jammer voor de verdere ontwikkeling van onze spelersgroep. Want we willen ook daarin een vaste waarde worden nu het stilaan een Beneluxliga wordt...'

6

United Tongeren: dubbel verdedigen

Niet trainer Thierry Herbillion, maar Jos Schouterden kwam opdagen als woordvoerder van United Tongeren. En dan nog wel in een nieuwe gedaante, met name als technisch directeur. Dar hoort een verklaring bij ...

'Einde seizoen heerste er in de spelersgroep een zeker ongenoegen. Sommige spelers verweten me dat de trainingen té doelgericht, zeg maar te streng waren. Ze beleefden te weinig plezier aan de trainingen, zo werd gezegd. Kijk, als plezier op training moet prevaleren op resultaat, dan hoeft het voor mij niet meer. Een compromis leek niet aan de orde, dan zou ik mijn visie op trainingsarbeid compleet verloochenen. In het belang van de club, net na de kampioentitel, heb ik dan maar verkozen me terug te trekken. Daarmee was mijn verhaal bij Tongeren af. Tot de voorzitter me vroeg in een andere functie bij de club te blijven, meer bepaald als technisch directeur. Ik heb daarover mijn visie ontwikkeld en op papier gezet, en dan moest het clubbestuur

Eric Vreven, Koen Roggeman, Brecht van Brabant, Jeroen de Beule, Arber Qerimi

maar oordelen. Finaal hebben we mekaar daarin gevonden. Na mijn vakantie, begin augustus, heb ik mijn woord gegeven. Omdat ik in het project gelóóf en wel op voorwaarde dat er tastbare resultaten komen. Mijn project focust vooral op de jeugd, op opleiding. Zo ga ik met de ouders van onze jeugdspelers praten om ze te overtuigen van het belang van meer en intensievere trainingsarbeid. Inderdaad, een light versie van wat in de topsportschool gebeurt. De idee is alvast dezelfde, het is enkel een afgeslankte versie. Maar ik focus mij niet enkel op de jeugd, ik heb ook opdracht structuur te brengen in de club, en zowel het dames- als herenteam op de voet te volgen.. Gewoonj een nieuwe uitdaging. Ik heb een engagement van één jaar, als het mislukt trek ik me meteen terug...'

Niet mis als opdracht, net als de zware opdracht waar de kampioenen voor staan. United Tongeren heeft immers zijn derde landstitel en vierde beker beet, maar nu moet die dubbel worden verdedigd. Heeft de ploeg daarvoor het potentieel?

'Ik denk dat we versterkt zijn,' weet Jos Schouterden, 'vooral Koen Roggeman vult een ontbrekende schakel op. Want we hadden geen echte pivot, nu wél. We hadden evenmin een agressieve verdediging, met Roggeman erbij nu wél. Alleen bestaat de kunst erin Roggeman met al zijn kwaliteiten te integreren in de groep die er al was. Als hij voor een toegevoegde waarde zorgt stijgt ook Tongeren in waarde. Als dat niet lukt wordt het afwachten. Maar ook in de breedte hebben we ons versterkt, met Eric Vreven, met Arber Querimi en vooral met de jonge Jeroen De Beule. Helaas is die voorlopig geblesseerd, hij kan pas in januari volop trainen. Bovendien ligt onze rechtervleugel voorlopig ook in de lappenmand, Roland en Cauwenbergs beiden geblesseerd. Tongeren zal dus zeker niet op zijn sterkst aan de competitie beginnen. Wat mag je dan van dit Tongeren verwachten? Dat we voor een hoofdprijs gaan. Want we zijn versterkt, enerzijds omdat de kern van vorig seizoen is gebleven, inclusief Tasevski. Anderzijds, omdat met Roggeman een ontbrekende schakel werd toegevoegd. Dat betekent niet dat we resoluut de titel ambiëren. Nee, vorig seizoen was het klimaat gewoon gunstig om kampioen te worden. Dit jaar is het klimaat anders, staat er een top4 klaar die sterk aan elkaar is gewaagd. En dan heb ik het over de

vier Limburgse ploegen die sterker voor de dag komen dan vorig jaar. Sasja is verzwakt, maar blijft een gevaarlijke outsider. Voor ons is beter doen dan vorig seizoen onmogelijk.'

HKW Waasmunster: behoud

Eddy De Vlieger zit opnieuw op de bank in onze topklasse als trainer-coach. En dat was lang geleden...

'Dat is inderdaad geleden van 1991, bij Neerpelt,' aldus de Oost-Vlaming, die er alles wil aan doen om 'zijn' Waasmunster dit keer in eerste nationaal te houden.

'Waasmunster heeft inderdaad de reputatie een liftploeg te zijn. Je kunt daar bezwaarlijk naast kijken. De laatste 15 jaar zijn we mischien wel vier keer gepromoveerd. We zijn ooit drie seizoenen in de hoogste reeks gebleven, langer nooit. De reden? Wel, heel eenvoudig: omdat wij vasthouden aan eigen jongens, nooit buitenlandse spelers inhalen en zo min mogelijk transfers realiseren. Omgekeerd gebeurt het wel dat men bij ons talent komt weghalen, de voorbeelden zijn legio. Nu weer met Jeroen De Beule, wiens hoofd men via de topsportschool op hol heeft gebracht om naar Tongeren te komen. Nee, wij houden sterk aan die eigen kweek. Momenteel zijn er eersteklassers die enkel op papier een jeugdwerking hebben, en dat is bijzonder jammer. Bovendien zijn het uitgerekend die ploegen die elders spelers wegkopen bij clubs met wél een goede opleiding. Zou niet mogen hé...'

HKW Waasmunster speelde con brio kampioen in tweede nationaal. Of dit een garantie is om in de hoogste reeks te slagen?

'Absoluut niet. Ik herhaal, we hebben die promotie gerealiseerd met eigen jongens en gaan nu met dezelfde groep proberen het behoud te verzekeren in eerste nationaal. Zonder Jeroen De Beule weliswaar, want die koos voor Tongeren, wat bijzonder jammer

is. Jeroen had bij zich bij ons verder kunnen ontwikkelen en zou bovendien één van onze sterkhouders zijn geweest. Nu wordt het bang afwachten. Een nieuwe sterkhouder aantrekken? Ik zou niet weten waar we die moeten halen. In het Waasland vind je een speler van die kwaliteit nergens. Elders wellicht wél, maar dat is in strijd met onze principes. Bovendien beschikken we niet over de nodige financiële middelen. Onze ambitie is dus samen te vatten in één woord: behoud ! De concurrenten in die degradatiestrijd komen ongetwijfeld uit het zuiden. Eupen is met ons gepromoveerd, die ploeg kennen we wel en is van gelijke waarde. Bovendien huldigt men bij Eupen hetzelfde principe: werken met eigen kweek. Eupen moet een haalbare kaart zijn. Eynatten en Flémalle-Herstal lijken me ook niet bepaald indrukwekkend. Afwachten dus. Atomix is merklijk versterkt, vooral met die nieuwe doelman, en Sasja is mijns inziens een erg onderschatte ploeg. Op die twee ploegen moeten wij onze pijlen niet richten. En dan heb je de top4 natuurlijk. Samengevat: voor ons begint het seizoen in februari, met de play-downs...

8

Initia Hasselt: 3 prijzen

De laatste jaren was het telkens net niet voor Initia Hasselt. Drie keer grepen de Hasselaren net naast de titel en ook de Beneligatropfee werd op een haar gemist. Zo'n scenario moet toch ontzettend frustrerend zijn voor een er-

varen coach als Luc Boiten, die destijds zeven landstitels op rij hielp veroveren.

'Ach, ik ervaar dat zo niet, nee. Ik ben natuurlijk erg ontgoocheld als het net niet is, maar het waren drie verschillende jaren die je niet eens kunt vergelijken. We zijn door die soort ontknopingen enkel sterker geworden. Vandaag zijn we ons ervan bewust dat we enkel voor een hoofdprijs kunnen gaan. Als ik deze groep bekijk, als ik ervaar wat een enorme progressie we vorig jaar hebben gemaakt als team, dan kan ik met minder dan een hoofdprijs niet tevreden zijn.'

Intussen heeft Initia zich versterkt met Kristof Van Wezemaël, een toptransfer zeg maar, en trokken de Hasselaren ook Nicolas Havenith en doelman Tom Smeets aan.

'Naar Van Wezemaël keek ik al twee jaar verlangend uit,' geeft Luc Boiten toe, 'een schitterende speler met enorm veel kwaliteiten, ook wel met een onvervalste winnersmentaliteit. Kortom, iemand met een profiel dat naadloos past in onze club. Een enorme versterking dus, iemand die op bepaald moment het verschil kan maken. De andere jongens hebben intussen ook weer aan maturiteit gewonnen en ook Havenith betekent een meerwaarde. Fysiek sterk, geeft ons ook meer gestalte, is dus ook een serieuze versterking in de defensie. Tom Smeets is misschien niet zo'n opzienbarende transfer, maar wél de ideale doublure om de concurrentie met Jef Lettens aan te gaan. En tenslotte, Geert Graf is terug. Lang out geweest door blessures, intussen hard aan zijn rentree aan 't werken. Alle posities zijn nu dubbel bezet, inderdaad, een ongekende luxe. Ik zit met een positief selectieprobleem. De concurrentie is moordend, maar ik hoop dat we daaruit kracht kunnen putten.'

Luc Boiten windt er geen doekjes om als hij wordt gevraagd naar de concrete ambities dit seizoen.

'Ik leg de lat héél hoog: ik denk dat we voor drie prijzen moeten gaan, dus ook voor de Beneliga. Het mooiste is natuurlijk de titel, ik denk dat de meeste jongens daar van dromen. Intussen is het van 1999 geleden, tien jaar dus, en dat pikt bij velen. Men schuift ons naar voren als favoriet, maar makkelijk zal het zeker niet worden. Er zal hard gewerkt moeten worden, op training én in competitie. En eerlijk gezegd, ik vréés voor Limburgse play-offs. Ik gun het iedereen, maar de waardeerhoudingen zijn in het voordeel van de Limburgse clubs. Helaas, een geografische spreiding ware beter geweest. We laten immers veel te veel talent liggen in de andere regio's, zowel in Wallonië, Duitstalig België als in Oost- en West-Vlaanderen. En het zou heel mooi zijn als Waasmunster zich zou kunnen handhaven in eerste, en dat daar een vaste waarde zou worden uitgebouwd in samenwerking met talent uit de eigen regio. Idem dito voor pakweg Kortrijk of Izegem. Maar voorlopig is dat wishful thinking. Ook Limburg moet daarover nadenken. Het heeft geen zin dat we hier met vier topclubs staan en constant in dezelfde vijver vissen. Zo raken we nooit vooruit, ook niet met de nationale ploeg...'

Atomix Haacht: middenmoot

Atomix heeft een kwakkelseizoen achter de rug. Goeie start, zware inzinking en finaal gered dankzij sterke play-downs. Intussen trok de Haachtse club een buitenlandse doelman aan, met name Mladen Jovicic, en ruidde de Nederlandse trainer Harold Nusser voor de Antwerpenaar Pierre Danckaert.

'Iemand die al eerder bij ons de jeugd en de dames trainde en de club dus door en door kent. En uitgerekend daar knelde het schoentje bij Harold Nusser. Bekwame vakman, maar hij kon zijn kennis moeilijk overbrengen op de groep en had duidelijk ook een andere handbalcultuur,' zegt André Vertommen, de administratieve duizendpoot van Atomix. 'Voor ons is die nieuwe coach wellicht de beste transfer. Want het was al jaren zo dat verdedigen niet onze sterkste kant was

en Pierre Danckaert vertrekt altijd vanuit een ijzersterke defensie. Hij is nu volop bezig die verdediging goed te organiseren. Bovendien krijgt hij er de 26-jarige topkeeper Jovicic bij, die tot vorig seizoen in Duitsland speelde. Een topkeeper is noodzakelijk als sluitstuk van de verdediging. Zo iemand is in eigen land niet meer te vinden, dus zijn we op zoek gegaan over de grenzen. Vanuit een goed georganiseerde defensie en met een betrouwbare keeper als garantie willen we dit keer beter doen dan vorig seizoen.'

Na zes wedstrijden stond Atomix vorig jaar op een derde stek. Daarna verlieten de Haachtse spelers de laatste na tien wedstrijden de competitie.

'Had het oude reglement nog bestaan, dan waren we meteen gezakt,' mijmert André Vertommen nog na, 'maar in de play-downs winnen we 6 op 8 wedstrijden en hebben we ons gelukkig herpakt. Met de hakken over de sloop, heet dat, en dat verwijten we toch ook in zekere mate Harold Nusser. Hij kreeg de ploeg niet meer op de rails, we hebben hem ten einde raad zelfs gevraagd ook op het veld de lijnen uit te zetten. Maar door een slepende schouderblessure is die rentree als speler mislukt. Onze ambitie dit seizoen? Wel, twee jaar geleden hebben we met omzeggens dezelfde kern een vierde plaats behaald. Intussen hebben we een viertal spelers van over de 30, jongens die dit jaar nog best meekunnen. Maar intussen is de verjonging volop bezig: we hebben een vijftal junioren bij de kern gevoegd. Met die groep mikken we toch op plaats 5 of 6, met een beetje meeval zelfs op een vierde plaats. De concurrentie zal mijns inziens niet zozeer vanuit het zuiden komen, want die drie ploegen beschouw ik echt als zwakkere broertjes. Vooral Sasja zal een taaie klant zijn voor die middenmoot. In Hoboken ligt een groep jong talent te sudderen onder leiding van een ervaren vakman als Alex Ja-

cobs, en dat Sasja zou wel eens gensters kunnen slaan.'

Achilles Bocholt: mentaliteit

Dat handbal leeft in Bocholt staat als een paal boven water. In de Noord-Limburgse gemeente zijn liefst twee nieuwe sporthallen in aanbouw, waaronder een topsporthal. Niet slecht voor een gemeente waar Brouwerij Martens al 250 jaar de dorpskern beheerst en waar de plaatselijke handbalclub furore maakt. Vorig seizoen leider na de reguliere competitie, finaal derde na de play-offs: je zou al voor minder van een revelatie spreken...

'Dat is ook zo, alleen keek iedereen mij verbaasd aan toen ik voor de competitie start zegde: jongens, wij gaan resoluut voor de play-offs,' lacht coach Gabri Rietbroek. 'Bocholt bezit geen echte topspelers, Bart Lenders uitgezonderd, maar heeft wel een betrouwbaar, gedreven collectief. Een team dat er wil voor gaan, een team met een over-mijn-lijkmentaliteit. Onze sterkte schuilt in die winnersmentaliteit. Op die manier hebben we heel wat gereputeerde tegenstrevers verrast. Na deel vorig seizoen was dat ik maar over acht dergelijke spelers beschikte. In de wisselseer waren we echt kwetsbaar. In die optiek waren we mentaal niet klaar om de play-offs te spelen. Daarom chapeau dat we nog derde eindigden...'

Gabri Rietbroek, gepokt en gemazeld in het handbal, steekt meteen een pleidooi af om uit het hier voorhanden zijnde potentieel het maximum te halen.

'Ik heb altijd gezegd: er valt hier in België op het mentale vlak nog zoveel uit spelers te halen. Ik zou alle jonge trainers willen aanraden en vooral aanmoedigen meer aandacht te besteden aan mental coaching. Lees daar boeken over, ga cursussen volgen, ga je bij-scholen, daar zit zoveel interessante stof in. Het technisch gedeelte kennen we al honderd jaar, dat is leuk om te doen maar niet echt vernieuwend. Maar uit het mentale gedeelte

is nog zoveel winst te halen, en uitgerekend daarin zat vorig jaar de sterkte van Bocholt. Dit jaar zal het moeilijker worden daarin beter te doen, of zelfs te evenaren. Want heel wat jongens zaten op hun maximum en het is maar de vraag of ze dat wéér gaan kunnen opbrengen. Is die ambitie er nog wel, snap je?' Bocholt versterkte zich met Tom Wismans (Neerpelt), Patrick Langer (Visé), Sander Gebruers (Sasja) en Martijn Mey (Hasselt). Speler van het jaar Bart Lenders blijft de blikvanger. 'We hebben versterking gezocht in de breedte, naar mensen die in onze groep passen. Ze moeten zich kunnen inpassen, ze moeten meegaan in het gebeuren, ze moeten die onvoorwaardelijke over-mijn-lijkmentaliteit hebben. Geen toppers, wel meer wisselmogelijkheden. In principe moeten we het nu langer kunnen volhouden. En wij gaan inderdaad opnieuw voor een plaats in de top. Kijk, in mijn 30-jarige trainerscarrière ben ik één keer zesde geëindigd, nooit lager, wel altijd hoger. De lat hoog leggen zit in mijn aard. En dat is nu net wat ik bedoel met nog meer uit dat mentale aspect halen. Ik moet de prikkels geven, maar de spelers moeten daarop responderen. Als dat lukt doen we mee in de titelstrijd. Als sommigen daarin niet meekunnen, spelen we vijfde of zesde. Zo simpel is handbal. Wij verheugen ons ook op de Beneliga. Ook dat is nieuw. Ik ken natuurlijk de

Patrick Langer

Nederlandse competitie door en door. Maar dit is ook voor mij een uitdaging.'

Gabri Rietbroek had nogal wat kritiek op de nieuwe hervormde competitieformule. Vooral het feit dat de nummers 5 en 6 meespelen voor de play-downs zit de Nederlandse coach erg hoog.

'Klopt. Als vijf en zes ben je geen degradatiekandidaat, die ploegen moeten meestrijden voor de prijzen. Er wordt in België zo uitgekeken naar verzwareing van de competitie. Maar op die manier verlaag je de competitie enkel.'

Cois Van Aelst

The logo for Sporza, featuring a stylized green 'S' above the word 'sporza' in a lowercase, sans-serif font.

**Live handbal op CANVAS+
zaterdag 17 oktober.**

U. Tongeren - Initia Hasselt

Moderator Dirk Gerlo laat Gabriele Rietbroek aan het woord. Bart Lenders en René Werckx luisteren.

11

Speler van het jaar

In een door de "Sportvrienden Sus Weyn" georganiseerd referendum werd Bart Lenders (Bocholt) met ruime voorsprong verkozen tot "Speler van het Jaar". Hij haalde het voor David Polfliet (Tongeren) en Bart Köhler (Hasselt). Bij de vrouwen won Svane Goossens (Hasselt) voor Anja Geusens (intussen al gestopt en teruggekomen als keeper bij Meeuwen) en Evy Machiels (Visé). Het duo Riga-Thomassen werden als beste scheidsrechters gelauwerd, voor Barbier-Manuka en De Moor-Everaert. Twee andere beloftevolle

scheidsrechters, de broers Torsten en Tobias Schmack, werden door de EHF uitgeroepen tot de status van "Young referees for the future". Onze gelukwensen...

Binnen de redactie van Handbal X-tra eindigden Cois Van Aelst en Marcel Coppens ex aequo als redacteurs van het jaar. Zij hopen op bijkomende concurrentie in de toekomst. Indien voor jou een rol weggelegd is als regionaal redacteur West-Vlaanderen of Oost-Vlaanderen: graag. Ook lezersbrieven zijn altijd welkom. (david.vandorpe@handbal.be)

De Redactie

Eerste Nationale in beeld

sporza

BENELIGA
HANDBAL

ethias

lotto

12

**OUR
BALL**

HANDBALL!
Kempa

www.handbalshop.be
de.pivot@telenet.be
0496 584 572

www.kempa-handball.be

Nucleus Competition Profile

Sébastien Ehnevid: de handballers in Lindesberg zijn de helden van de stad

Sébastien Ehnevid was deze campagne "back in business" bij de nationale ploeg. De sympathieke Zweedse Belg timmert verder aan zijn profbestaan in de Zweedse eredivisie maar was blij terug in het kader van de selectie opgenomen te worden.

14

Voor de mensen die je niet kennen, situeer jezelf nog eens even?

'Mijn vader is een Zweed, die een jaar in Luik heeft gestudeerd. Daar leerde hij mijn moeder kennen. Ze zijn samen in Zweden gaan wonen. Ik kwam jaarlijks vier weken op vakantie naar Luik bij de familie van mijn moeder. Ik ben beginnen handballen bij een klein ploegje in de buurt, IK Bolton, als opbouwer. Later verzeil je dan eens in doel als er geen keeper is, en daar ben ik gebleven. Bij de senioren verhuisde ik eerst naar IFK Tumba, een voorstad van Stockholm, waar ik mijn eerste contract kreeg. Bij ons in de ploeg speelden enkele Finnen. Die speelden op een bepaald moment met hun nationale ploeg kwalificatiewedstrijden tegen België. Via Guido Douven hebben zij toen een aanbod gekregen om met de club deel te nemen aan de Limburgse Handbaldagen. Daar zijn we aan de praat geraakt over het feit dat ik eigenlijk ook een Belgisch paspoort heb. Ik ben dan zelf een half jaar uitgeleend aan een Finse ploeg,

HC Dennis, maar die is failliet gegaan op het einde van het seizoen, en tegelijk gedegradeerde Tumba uit de eredivisie in Zweden. Ik had een goed contact met Predrag Dosen, die toen bondscoach was, en zo ben ik een jaar bij Tongeren terecht gekomen. Nu speel ik bij LIF Lindesberg in de Zweedse eredivisie, en ik heb er net twee jaar bijgetekend.'

Vergelijk je leven als handballer eens in Zweden en in België?

'In Zweden leef ik als een prof in een professionele omgeving. Dat is een wereld van verschil. Ik heb heel veel geleerd over het leven, tijdens mijn jaar in Tongeren, het was echt een verrijking op sociaal en persoonlijk vlak, maar sportief veel te weinig. We trainen 8 tot 10 keer per week in Zweden, en je kan je maar echt ontplooiën als handballer aan een dergelijk ritme. Ik droom nog steeds van de Bundesliga, ooit, en daarom wil ik even alles op handbal kunnen zetten. Tot nu toe was ik geen full prof. Dit jaar wel. Ik combineerde handbal met een Master in criminologie, en nu is die studie af en kan ik er voluit voor gaan. Niet dat ik schatten verdien als prof, integendeel, maar de club investeert in goede omkadering, en dat is ook belangrijk.'

Vertel eens iets over Lindesberg?

'Lindesberg is eigenlijk maar een heel klein dorp van 6000 inwoners, waar we enkel trainen. We spelen onze wedstrijden in het grotere Örebro, waar ik ook woon, 40 kilometer verder. Dan is er steeds een kleine volkshuizing met een tiental supportersbussen. Het lijkt misschien vreemd, maar in Zweden kijkt niemand ervan op dat de gemeente Lindesberg sponsort voor een club die in Örebro speelt. Dat is een weloverwogen keuze. De naambekendheid van Lindesberg is enorm gestegen. Ze kunnen dat meten: het aantal keer dat "Lindesberg" in de media voorkomt is met 240% gestegen sinds we in eredivisie handballen. De jeugd kijkt enorm op naar de handballers, de enige echte topsporters uit de regio, en elke thuiswedstrijd spelen we voor een uitverkochte zaal. De meeste bedrijven

uit de zone tussen Lindesberg en Orebro zijn sponsor, en velen ook actief supporter. Het is dan ook een financieel gezonde club, met een goed management, een vereniging die de laatste jaren ongeveer 200.000 euro winst maakte. Elke thuiswedstrijd is goed voor 25.000 euro inkomsten aan entreegelden alleen. Dat loopt natuurlijk aardig op. De club betaalt geen hoge lonen, maar zorgt wel voor stages in het buitenland met perfecte omkadering en we spelen ieder jaar Europees. Onze uitwedstrijden in Zweden zijn meestal ook zo'n grote verplaatsingen dat het met het vliegtuig gebeurt en we op hotel overnachten.

Vorig jaar hebben we in de Challenge Cup het kwalificatietornooi niet overleefd. We verloren van Karlovac uit Kroatië en van Podgorica uit Montenegro, met bij hen Nenad Perunicic, een van de grootste handbalsterren van de laatste jaren, die bij Kiel, Barcelona en Magdeburg heeft gespeeld. Hij is 38 en in zijn geboorteland aan het uitbollen, maar hij heeft nog steeds een machtige rechter. Verleden jaar speelde bij ons ook Martin Clemons Axlsson, die terugkwam van BEVO waarmee hij de finale van de Beneliga speelde in 2008.

In de Zweedse competitie "Elitserien", met 14 ploegen, ging alles vrij goed. Ik speelde in elk geval het beste seizoen uit mijn carrière. We hebben een schitterende trainer, Ilija Puljevic, die veel ervaring heeft, onder meer met de nationale ploegen van Slovenië, Kroatië en Italië, de Zweedse dames en een pak Zweedse clubs. We plaatsten ons voor de play-offs met 8, die in een knock-outsysteem worden gespeeld naar een "best of five". We verloren echter in de kwartfinale na een vijfde en beslissende wedstrijd, tegen de latere landskampioen. De ploeg blijft helemaal samen, en we krijgen versterking van Dener Jaanimaa, de spelverdeler van Estland die België in Houtalen de das omgedaan heeft. Dat de ploeg samenblijft is een hele prestatie, want er lopen enkele jonge talenten rond die grof wild waren op de transfermarkt. Onze pivot, Hatami, was in het all star team van de competitie en onze rechteropbouw Tobias Warvne, was de held van de Zweedse Juniorenploeg die wereldkampioen werd. Hij scoorde 9 doelpunten in de halve finale en 8 keer in de finale... Maar ze blijven, net als ik, dankzij het schitterende thuispubliek, de goede trainer en de fijne groep. **Succes, en tot binnenkort!**
David Van Dorpe

De Belgische ploeg in Macedonië

Als de plakduivel de kop opsteekt zijn analyse, regulering, zelfdiscipline en sociale controle de enige oplossing

Er zijn zo enkele onderwerpen die reeds jaren veel stof doen opwaaien rond de handbalveren en in de bestuurskamers. Ze steken van tijd tot tijd, in min of meer hevige mate, de kop op. De opleidingsvergoeding voor de transfers van jeugdige talenten van kleine clubs naar topploegen is er een van. De pro's en contra's van een reservencompetitie is nog zo'n thema. De opportuniteit van een nationale damesploeg keert ook regelmatig terug. Maar harsgebruik kan de gemoederen ook danig verhitten. En daarover gaat het hier.

Mocht het alleen van de handbalwereld afhangen, zou het ongetwijfeld nooit zo'n heet hangijzer geweest zijn. Hars hoort nu eenmaal ook handbal zoals noppen onder voetbalschoenen, spikes bij atletiek en magnesium bij turnen en gewichtheffen. Maar helaas zijn in de meeste zalen de handballers niet de enige gebruikers...

Glijden over de grond om een receptie te doen, en dan een blijven haperen in een flinke harsklonter: de gemiddelde volleybaler kan er zich danig aan storen. En ook de zaalwachters zijn niet gelukkig als de klink van de kleedkamerdeur weer volplakt, en ook de brave mama die de truitjes wast kijkt soms raar op van wat er uit de wasmachine komt. Er zijn nochtans simpele middeltjes om de ergste hinder te voorkomen. In Frankrijk hebben de meeste handballers een potje Nivea zitten in het zijzakje van de sporttas. Dadelijk na de wedstrijd even de handen inwrijven, en het probleem is grotendeels opgelost.

Zoals steeds zijn het voornamelijk enkele "overdrijvers" die de boel verziekt hebben voor alle andere gebruikers. Maar men sluit toch ook de snelweg niet omdat er iemand 160 km per

uur gereden heeft?! De VHV nam daarom het initiatief om bij verschillende producenten van harsproducten te polsen naar "Best Practices" uit hun ervaringen in het buitenland en vroeg ook eens na bij enkele clubs met een duidelijk harsbeleid waar de klepel hangt.

Conclusie: Zowel in de harsproducten als de poetsproducten werd de laatste jaren stevig geïnvesteerd in R&D, research en development, om harsproducten te ontwikkelen die enerzijds efficiënt zijn, maar anderzijds ook makkelijk verwijderbaar, eventueel in combinatie met het juiste poetsproduct.

Met de Duitse producent **Tri-mona** werd een overeenkomst bereikt om hele pakketten plak- en poetsproducten ter beschikking te stellen van de clubs zodat ze, in samenwerking met hun sportdienst, de juiste keuzes kunnen maken. **Ute Legler** ziet het zo: 'één van de grootste problemen is dat er verschillende soorten hars door elkaar gebruikt worden in dezelfde zaal. Het ene poetsproduct verwijderd goed een bepaald soort hars, maar niet een ander type, en als iedereen maar raak gebruikt, zal de zaal nooit meer proper zijn. Daarom stellen wij ons hele gamma ter beschikking. Iedereen moet in zijn zaal maar de testen doen, met onze gewone hars, de spuitbus of nog de waterafwasbare "Easy clean", en telkens het bijbehorende poetsproduct. Want je zal zien dat een parketvloer en een PVC vloer heel anders reageren op de verschillende harsproducten. Daarna raden wij iedereen aan om de beste combinatie harsproduct-poetsproduct te kiezen, en alle gebruikers op te leggen hetzelfde harsproduct te gebruiken. Dat zal al een slok op de borrel schelen. Praktisch is het natuurlijk niet eenvoudig. Je kan niet alle clubs verplichten om met een doos vol verschillende harspro-

ducten rond te trekken, omdat in die zaal dat product mag, en in een andere zaal een ander product. Daarom is het goed het gekozen product ook ter beschikking te stellen van de bezoekers. Dat wordt gewaardeerd, en veel meer gerespecteerd. Dat de sportdienst in Hasselt beslist om het gekozen harsproduct zelf aan te kopen, voor de club, op voorwaarde dat dan alleen dat product gebruikt wordt, is een van de mooiste voorbeelden die ik tot nu toe gehoord heb op het vlak van constructieve samenwerking tussen de betrokken partijen in een hal. Knap.'

Per Faartoft van Dip 'n Grip uit Denemarken had het volgende te melden: 'wij hebben heel wat getest, want we wilden vermijden dat we tot een product zouden komen dat minder efficiënt is waardoor er toch meer gebruikt wordt zodat er nog meer problemen komen. We zijn erin geslaagd een product te ontwikkelen dat met kleine hoeveelheden toch zeer lang efficiënt is en mits gebruik van de juiste producten probleemloos verwijderbaar. Het product bevat ook geen colophonium, een stof die deel uitmaakt van naaldboomhars en waar veel mensen allergisch op reageren. Wij stellen vast dat in Duitsland en Frankrijk veel sporthaluitbaters een algemeen harsverbod uitvaardigen en ons product, dat in Frankrijk résine blanche genoemd wordt, expliciet vermelden als enige te gebruiken product. Het wordt ook aangeboden aan de tegenpartij. Veel clubs dragen hun spelers overigens op om na de wedstrijd even snel het terrein te screenen en enkele plekken dadelijk weg te nemen, zodat naderhand, als er met de machine gepeetst wordt alles dadelijk weg is.'

Udo Ingenpass van het Duitse Tengo, producent van **Blue Gear**, wil eerst een misverstand uit de wereld helpen: 'pure waterafwasbare hars bestaat niet. Die zou niet efficiënt zijn natuurlijk, want die hars zou geen effect hebben bij wie zweet, en dat doen alle handballers heel de tijd. Maar er is ook geen enkele zaal die enkel met water gepeetst wordt: iedereen gebruikt een of ander kuisproduct'. Ingenpass wijst op de zelfregulering die de Duitse clubs zich hebben opgelegd. 'Het werd iedereen te heet onder de voeten: als men

niet had ingegrepen was er een algemeen harsverbod gekomen. De zelfdiscipline en sociale controle tussen de spelers werd aangemoedigd: een speler die overdrijft brengt het harsgebruik van alle anderen in gevaar en wordt daarop aangesproken. Wij hebben een soort doekje ontwikkeld met een lotion op die de spelers direct na de wedstrijd kunnen gebruiken om de handen schoon te maken. Dan blijven ook de klinken van kleedkamerdeuren gespaard, wordt het niet nodeloos aan de kledij gesmeerd bij het uitdoen na de wedstrijd,...'

De BHB voert voor het seizoen 2010 - 2011 ieder geval een nieuwe reglementering in die het gebruik van waterafwasbare hars bij wedstrijden in nationale reeksen minimaal toelaat (BHB art 531). De homologatie van zalen waar dit niet mag zal ambtshalve worden ingetrokken. Beperkingen op harsgebruik kunnen nog, indien de producten die wel gebruikt mogen worden ter beschikking gesteld worden van de bezoekende ploeg. Op die manier hoopt de BHB opnieuw meer eenheid te kunnen brengen in de praktijk, in goede verstandhouding met de zaalverantwoordelijken. Clubs die met ernstige harsproblemen kampen mogen steeds contact opnemen met de VHV.

David Van Dorpe

Conclusies

- **Test welke combinatie harsproduct/ poetsproduct het efficiëntst werkt op de vloer van de betrokken sporthal.**
- **Beperk het harsgebruik tot één product per hal, en stel het ter beschikking van de tegenstanders. Misschien wil jullie sportdienst, zoals die van Hasselt, ook het product bekostigen, mits dit dan het enige gebruikte zal zijn.**
- **Sociale controle is belangrijk: wie overdrijft zal alle andere gebruikers daarmee treffen. Jou dus ook! Spreek die mensen daarop aan voor het te laat is.**
- **Enkel harsgebruik met seniorenballen. Bij de jeugd is het absoluut te mijden**
- **Heel wat clubs helpen hun zaalverantwoordelijke om van tijd tot tijd harsplekken te verwijderen. Dat creëert begrip bij de gebruikers, en goodwill bij de zaalverantwoordelijken.**

Martijn en Gerrit op bijscholing in Hongarije.

Eind augustus vertrokken Martijn Stassen (trainer topsportschool) en Gerrit Vertommen (directeur sportkaderopleidingen van de VHV) naar Győr in Hongarije, om gedurende een vierdaags EHF seminarie hun handbalkennis wat aan te scherpen. Het seminarie ging door in de marge van het EK voor meisjes U19. Ze kwamen terug met een goed gevuld adresboekje en enthousiaste verhalen over snel en aantrekkelijk dameshandbal. Ook Handbal X-tra mag meekijken in de interne keuken van een EHF opleiding voor jonge coaches.

Blessurepreventie en snelheid

18 Na de opening van het seminarie door de Roemeen Bogdan Macovei van de EHF commissie voor opleiding en vorming, startte het seminarie met enkele theoretische sessies gevolgd door een paar praktijkdemonstraties. Het algemene thema was “Snelheid in Handbal”. Daarbij kwamen thema's aan bod als:

- Speed in attack
 - Technical skills in ball handling
 - Legwork in offence en Legwork in defence.
- Daarnaast werden er ook enkele sessies gewijd aan blessurepreventie:
- Proprio-receptive work
 - Injury prevention focusing on lower extremities
 - The local muscle system for injury prevention and for performance development.

De docenten (Peter Kovacs, Tomas Neukum, Bogdan Macovei, Henke en Reiterer) illustreerden op een interessante manier hoe het handbal naar een sneller en efficiënter niveau gebracht kan worden: enerzijds door het tempo te verhogen dankzij beter benenwerk en daarnaast ook de balbehandeling (zowel éénhandige als tweehandige balontvangst) te verbeteren onder variabele omstandigheden en met tijdsdruk.

EK U19: Noorwegen boven

Naast de bijscholing stond het EK voor meisjes onder 19 jaar op het programma. Bij de halve finales vrijdag werd het thema van de bijscholing reeds in de praktijk geïllustreerd: we waren danig onder de indruk van het hoge tempo, de kleine foutenlast en het spectaculaire spel. “Verloren ballen” werden in tegenaanval en door de pivot met één hand uit de lucht geplukt en vakkundig in doel gedeponeerd. De “kleinere” Hongaarse en Noorse meisjes overrompelden hun grotere collega's uit Duitsland en Rusland en bereikten de finale. De Nederlandse meisjes misten nipt de top4 en strandden uiteindelijk op een 8ste plaats. Hun pivot, Danick Snelder, speelde zich wel in de kijker. Ze scoorde opvallend vlot en was heel sterk 1 tegen 1. Ze werd daarom ook terecht opgenomen in het all stars team van het toernooi. Intussen werd tijdens de groepsdiscussies en tussen de sessies door contact gelegd met de andere deelnemers van de bijscholing. Martijn kreeg iedereen aan de praat, tot een collega uit Iran toe. Gerrit ging te rade bij Helmut König, de verantwoordelijke van de trainersopleidingen in Oostenrijk, om eens over de grenzen informatie uit te wisselen.

Daarnaast waren er ook enkele Finnen, Tsjechen, Fransen, ... en zelfs enkele Japanners aanwezig (zij waren helaas vooral geïnteres-

Finale Hongarije - Noorwegen

seerd in de Belgische chocolade). Van Belgische kant was ook de door de handbalmicrobe gebeten Ilona Venema (trainster van Maasmechelen) present. Ze was druk in de weer om ons mee te nemen in de handbalcultuur van haar vaderland en was steeds bereid om de vertaling Hongaars naar Nederlands te maken, waarvoor dank. Op de laatste dag werd het seminarie afgesloten met een speltechnische analyse van de tot dan toe gespeelde wedstrijden. Daarna stonden als afsluiter de wedstrijd voor het brons en de grote finale op het programma. Rusland veroverde het brons

dankzij hun geniale middenopbouw. Als een ware strategie was ze vaak de tegenstander (en soms ook wel haar medespeelsters) enkele stappen voor.

De finale was echte propaganda voor het dameshandbal. Een uur voor de wedstrijd werd de thuisspelende Hongaarse ploeg al door een vol huis (3000 toeschouwers) op enthousiaste en uitbundige manier verwelkomd. Gedurende gans de wedstrijd weerklonk "ia, ia, Hungaria" door de sporthal. Hongarije had de sterkste aanval, maar werd in snelheid gepakt door het flitsende spel van de Noorse meisjes. Hun snelle omschakeling van verdediging naar aanval bleek een niet te nemen klip voor de Hongaarse meiden. Nog tof om te vermelden is dat 18 wedstrijden live op de Hongaarse TV te zien waren en nog beter: voetbal werd in een korte samenvatting tussen twee handbalwedstrijden gepropt. Er is dus nog zeker vooruitgang te boeken voor wat betreft de handbalcultuur in Vlaanderen...

Gerrit en Martijn

Wat is er gaande bij onze oosterburen?

Doelman Martin Galia van TBV Lemgo zes maanden geschorst (en een boete van euro20 000) na een positieve plas. De absolute topscheidsrechters Lemme en Ulrich door de EHF zes jaar (maar door de eigen federatie slechts 9 maanden) geschorst na een omkoopshandaal in Rusland. De Russische douane vond liefst 50.000 dollar cash in hun handbagage... Geldzorgen bij de legendarische topclub VfL Gummersbach, waar de spelers fors moeten inleveren op hun salaris. Andere clubs uit de Bundesliga kennen dan weer financiële weelde. De Fransman Narcisse werd van Chambéry naar THW Kiel getransfereerd voor een recordbedrag van euro 1,3 miljoen. En na Igor Vori vertrok nu ook Domgoj Duvnjak van Croatia Zagreb naar HSV Hamburg. Transferbedrag: euro 1 miljoen. Maandsalaris: euro 25 000.

De EHF maakte bekend dat de prijzenpot voor de 24 deelnemers aan de Champions League bij de heren dit jaar liefst 3 miljoen Euro zal bedragen. De winnaar van de Final4 in de Lanxess Arena in Keulen steekt 250.000 euro op zak, en voor het totaaltraject doorheen de Champions League wordt dat 500.000 euro. Ciudad Real moest het verleden nog stellen met een povere 430.000 euro.

De interlands in beeld

Solden bij de VHV!

De VHV doet de resterende **wedstrijduitrustingen** van de hand aan **spotprijzen**.

Er zijn nog een aantal maten **M, L en XL** die clubs kunnen bekomen voor hun Miniemen, Kadetten of Juniorenploegen.

De factuur kan in dat geval ook gelden voor het jeugdsportfonds.

Niet te missen dus!

Interesse? Neem contact op met:
David Van Dorpe
david.vandorpe@handbal.be

Duffelse supporters eisten ooit hun sterspeler terug

Wist je dat past president Hubert Blootacker zijn handbalcarrière begon bij HC Duffel? Als student aan de Koninklijke Kadettenschool in Lier sloot hij zich aan bij de Duffelse handballers en werd er doelman. HC Duffel was destijds een begrip in de handbalwereld. In geen tijd klonnen de roodgelen van de provinciale reeks via de toenmalige bevordering naar tweede en later eerste nationaal. Twee keer speelde Duffel de finale van de Beker van België. Daarna ging het steil bergafwaarts. Nu probeert de club al jaren te overleven in de provinciale reeks, regio A. Met heren, dames en miniemen. En vooral op die jeugd ploeg richt HC Duffel alle sportieve hoop.

22

Over die jaren stillekes weten de huidige voorzitter Roger T'Syen en secretaris André Busschots niet zo gek veel meer. 'Maar we hebben er nog een oud-gediende bijgevraagd, die kan alles vertellen over vroeger...' stelt Roger T'Syen ons gerust. Die oud-gediende is ex-speler, coach en bestuurslid Edgard Weyn. Iemand die honderduit over vroeger kan praten met nauwkeurig geïnventariseerde krantenknipsels en documenten als geheugensteun. Ook voor Roger T'Syen en André Busschots een verhelderend gesprek. 'HC Duffel werd in 1963 gesticht onder impuls van enkele spelers die uit het veldhandbal kwamen, met name Jos Vanroy, de oud-burgemeester van Mechelen, Willy Wouters, Jef Francis en Bernard De Groof, de toenmalige gemeentesecretaris van Walem,' begint Edgard Weyn zijn monoloog. 'We hadden dus een stevige basis, spelers van Mechelen en Welta, routiniers eigenlijk die ons in drie jaar tijd van provinciaal via bevordering naar tweede nationaal hielpen. En in die reeks hebben we altijd een rol van betekenis gespeeld, Duffel was een gevreesde tegenstander. Intussen waren er ook veel jonge spelers aangesloten. Vrienden en kennissen van de stichters, maar in 1967 werd ook gestart met een jeugd ploeg waaruit onder meer Francis Dirickx is gegroeid. In samenwerking met

Klub Mechelen hebben we onze jeugd nog laten trainen door de Tunesiër Fawzi Ksouri. En die heeft van Dirickx een topper gemaakt. We hadden ongelooflijke goede jeugd toen, met De Haes, Muttert, mijn broer Roger Weyn, maar de Cisse was een echt natuurtalent. Die kon een ploeg laten draaien en nog stevig scoren ook. Een erg complete handballer. En dat had eersteklasser Klub Mechelen ook wel begrepen. In '73, ter gelegenheid van ons tienjarig bestaan, klopten we in de finale van ons jubileumtornooi Klub Mechelen. En de Cisse kondigde meteen aan dat hij naar de Malinois vertrok... Voor ons een serieuze adering natuurlijk. Want wij vroegen geen transfersom voor Dirickx, daar werd toen gewoon niet aan gedacht. We hebben wel spelers van Mechelen gekregen in ruil, zoals Van Dessel, Cauwenbergs, Broeckmeyer en Louis Somers.'

Kampioen en bekerfinalist

HC Duffel werd in 1977 kampioen in tweede nationaal en promoveerde naar de hoogste reeks. De Duffelaars werden een gevreesde middenmoter die de toenmalige top geregeld deed struikelen. In '77, als neo-eersteklasser, speelde Duffel de bekerfinale tegen Sasja, dat slechts nipt met 12-10 won. Het jaar nadien stonden de Duffelaars opnieuw in finale, en dan nog wel tegen gebuur Malinois. Het legendarische Klub Mechelen zeg maar, met de Pool Antczak die een match-in-de-match uitvocht met Francis Dirickx die liefst 10 keer scoorde. Tien van de 16 Duffelse goals, want Duffel verloor die streekderby met 16-21. Tegen het toenmalige Malinois was geen kruid gewassen, maar ... intussen was Dirickx terug-van-weggeweest. Na amper één jaar bij de Malinois. Hoe de Cisse terug in Duffel kwam? 'Heel eenvoudig: de supporters hebben de Cisse teruggeëist,' lacht Edgard Weyn, 'Dat kwam zo. De Cisse was de zoon van een bekende biersteker in Duffel. Sommige goede klanten, supporters van HC Duffel, dreigden ermee de bierhandel Dirickx te negeren als de Cisse niet terugkeerde naar zijn ploeg. Zo simpel ging dat toen...'

De jeugd van Duffel met de zusterploeg uit Lingenfeld.

Duffel bleef drie jaar in 's lands topklasse, werd in 1981 nogmaals kampioen in tweede, maar dan was het verblijf in eerste nationaal van kortere duur.

'Het begin van het einde,' jammert Edgard Weyn, 'het is beginnen mislopen met betalen van spelers en trainers, en gebrek aan beleid vanwege het toenmalige clubbestuur. Norrie Schoefs, werd toen gevraagd als trainer en die bracht drie spelers van Mechelen mee. Dat was meteen de dood van Duffel. Want toen Schoefs na één seizoen wegging, nam hij ook zijn spelers terug mee. En dat is voor een kleine club een doodsteek. We zijn toen definitief gedegradeerd en altijd maar verder gezakt, tot in provinciaal. Recht evenredig met onze steile opgang van de jaren '60, inderdaad. Kijk, de club kon dat toen financieel niet aan, want er werden almaar meer jongens aangehouden die betaald werden. Door die komt van vreemde eenden in de bijt was er ook geen doorstroming meer van eigen jeugd, begrijp je? Een volledige generatie was verloren gegaan omdat die geblokkeerd werd door spelers die van elders kwamen. De club dreigde failliet te gaan, zowel sportief als financieel. Het toenmalige bestuur was gewoon niet sterk genoeg. Ach, hoe het zover is kunnen komen? Duffel is een kleine gemeente met relatief veel sportclubs. Bestuursleden en medewerkers vinden is niet makkelijk, jonge spelers recrutereren evenmin. Weet je dat wij lange tijd van 22 tot 22.30 uur getraind hebben in sporthal De Pollepel? Alle overige uren

waren bezet door zaalvoetbalploegen. Dat is niet bevorderlijk voor de ontwikkeling van het handbal hé.

Hoopvolle toekomst

Rik Luickx is het tweede boegbeeld van HC Duffel. Deze legendarische doelman was ook al een speler van het eerste uur, maar groeide uit tot een heus monument. Edgard Weyn vertelt waarom...

'De Rik was aanvankelijk veldspeler, maar daar kon je echt niks mee aanvangen. Hij mocht van ons zelfs niet meer over de middenlijn komen, en daardoor kregen wij ook nauwelijks een quick break tegen. Nee, Rik was geen talent op het veld. We speelden toen al in bevordering en toen onze keeper uit onvrede opstapte, zetten we noodgedwongen Rik Luickx in doel. En daar bleek hij wél een talent. Als keeper, maar vooral ook als clubman is hij Duffel altijd trouw gebleven. In goede en kwade dagen...'

'Dat klopt, een tweetal jaren geleden is Rik Luickx plots gestorven, op zijn 65. Hartaderbreuk, totaal onverwacht. Weet je dat hij enkele dagen voor zijn dood nog in doel had gestaan, nota bene een volledige testmatch tegen Temse. Niet te geloven hé?' weet voorzitter Roger T'Syen. 'Zijn zoon woont in Duitsland, in Lingenfeld. Dat is een gemeente van 8000 inwoners, in de buurt van het welbekende circuit van Hockenheim. Met de plaatselijke handbalclub hebben wij al decennia lang een jaarlijkse uitwisseling en zoon Luickx

heeft zo zijn vrouw leren kennen. Weet je dat we in Lingenfeld een straatnaam kregen, de Duffeler Ring..?’

Vandaag speelt Duffel provinciaal met drie ploegen in competitie: mannen, vrouwen en miniemen. ‘Drie jaar geleden zijn we opnieuw met jeugd gestart, op initiatief van Gerrit Verdommen die via de VHV bij ons een promotieactie had gelanceerd in de Duffelse scholen,’ besluit secretaris André Busschots. ‘Onze jeugdwerking had zowat tien jaar stilgelegen, daardoor is er geen doorstroming meer gebeurd naar de mannenploeg. Die bestaat overwegend uit 30-ers en 40-ers, spelers die het als vriendenkring echt recreatief willen houden. Maar onze miniemen draaien goed, op die kern rekenen we voor de toekomst. Dat moet het nieuwe Duffel worden, waarmee we opnieuw ambities kunnen koesteren. Mo-

menteel hebben wij geen ambities. We willen dat de jongens die nog spelen plezier beleven aan hun sport, verder niets. En vooral met die spelvreugde gaat het dankzij een nieuwe trainer de goede richting uit. Onze hoop ligt vooral bij de jeugd, die moeten we geleidelijk integreren. Met onze dames gaat het beter, daar hebben we al jeugdige speelsters kunnen inwerken. Zeker bij de meisjes is er op korte termijn hoop. Die meiden spelen heel mooi handbal, ze doen elke match goed mee. We leveren ook al enkele seizoenen de topscorer van die reeks af én een speelster binnen de top10. Niet slecht voor een ploeg die pas het derde seizoen in competitie speelt hé? Ja, we geloven in een toekomst voor onze club, we zijn goed bezig...’

Cois Van Aelst

SVS Handbalcompetitie: hier zijn de adressen!

De Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS) organiseert al jaren competitie tussen de verschillende middelbare scholen in diverse sporten. Zij organiseren ook een interscholenged competitie handbal. Het begint regionaal en de winnaars plaatsen zich voor provinciale en interprovinciale eindrondes. Bij de VHV vinden we dit in alle geval een uitgelezen manier om nog aan rekrutering te doen op miniemen en kadetten leeftijd. Als de handballers uit de klas enkele sportieve vrienden optrommelen de schoolploeg te vervolledigen, zijn de resultaten soms buiten verwachting: het zou niet de eerste keer zijn dat een goede voetballer, volleyballer, zwemmer of loper zo de handbalmicrobe te pakken krijgt. Omdat we dit bij de VHV zo belangrijk vinden voor onze clubs, krijgen clubs extra geld van het jeugdsportfonds als de scholen uit hun gemeente deelnemen aan de SVS competitie. Willen jullie in contact komen met de verantwoordelijken van SVS in jullie provincie, om te weten te komen waar en wanneer de voorrondes plaatsvinden? Ziehier de contactgegevens van de verantwoordelijken handbal per provincie van het SVS!

Vlaamse Brabant en Brussel

Tim Delvaux - 016/ 29 85 24
tim.delvaux@vlbrabant.schoolsport.be
Voorlopige datum 1ste ronde: 03/02/2010

Antwerpen

Nancy Vissers - 03/340.87.62
svs@antwerpen.schoolsport.be
Voorlopige datum 1ste ronde: 17/01/2010

Limburg

Patrick Gilissen - 011/60 33 87
svs@limburg.schoolsport.be
Voorlopige datum 1ste rond: begin 2010

Oost-Vlaanderen

Rudy Schoutteten - 0476/ 86 87 63
rudy.schoutteten@oostvl.schoolsport.be
Voorlopige datum 1ste ronde: 10/03/2010
in Gent (GSUB)

West-Vlaanderen

Marnix Vandamme - 051/26 50 32
marnix.vandamme@westvl.schoolsport.be
Voorlopige datum 1ste ronde:
recreatief vanaf 21/10/2010
Competitief vanaf 01/01/2010

zie ook www.schoolsport.be

Leuke poule, met klassieker tegen Oranje

Voor de kwalificatie van het WK 2011 in Zweden werd België uitgeloot in een aantrekkelijke poule met Nederland en Estland. Bovendien verkreeg ons land het organisatierecht van dit kwalificatietoernooi, dat van 14 tot 17 januari 2010 wordt gespeeld. Tevredenheid alom bij de VHV, en dat werd wat graag bevestigd door voorzitter Luc Tack.

‘Inderdaad, want een derby tegen Nederland is altijd iets speciaals. Ook met de organisatierechten van dit kwalificatietoernooi zijn we bijzonder opgetogen. Nee, dat was niet op ons verzoek, dat is gewoon een aanduiding vanwege de EHF. We moesten enkel bevestigend antwoorden en hebben geen moment gearzeld dat ook te doen. We hebben dus twee redenen om te juichen: enerzijds de affiche mét Nederland, anderzijds het feit dat we zelf mogen organiseren.’

Het roept herinneringen op aan het C-WK '82 in eigen land. Die organisatie heeft toen ons handbal een enorme impuls gegeven. Mogen we ons aan een bisnummer verwachten?

Luc Tack: ‘Ach, je spreekt nu over een evenement van een kwarteeuw geleden, dat toch nog van een ander kaliber was. Nee, je mag het zeker niet vergelijken. Maar we gaan dit kwalificatietoernooi wél gebruiken om de handbalsport in ons land een boost te geven. Ook in het vooruitzicht van 2011, wanneer handbal Sporttak in de Kijker is. Januari 2010 is een unieke kans om die actie van Bloso te lanceren. Dat toernooi moet handbal opnieuw een impuls geven, ook en vooral naar publieke belangstelling toe.’

Nederland reekshoofd

Oranje-coach Harrie Weerman is alvast in zijn nopjes. ‘Mooie loting, maar geen garantie op succes. Gezien de resultaten van Nederland de laatste twee jaar zijn we favoriet in deze poule. Maar een derby tegen België blijft

Kans op revanche tegen Estland.

altijd apart. Bovendien mogen we Estland niet onderschatten. Handbal zit daar in de lift. Eerste eindigen is een must om onze weg naar Zweden verder te zetten. We hebben een stijgende vormcurve te pakken, er zit veel talent in Oranje, we zijn een team in opbouw. We moeten gewoon vol aan de bak.'

Akkoord met het optimisme van onze noorderburen?

Luc Tack: 'Nederland is inderdaad favoriet in deze groep, maar toch dromen wij van een kans op de eindzege om zo verder te gaan naar de play-offs. Estland kennen we nog van vorig jaar. We verloren toen in Houthalen met 24-29 na een gelijkopgaande wedstrijd die pas in de slotfase werd beslist. Op papier zijn Nederland en Estland alvast sterkere ploegen, maar toch ben ik ervan overtuigd dat we voor een stunt kunnen zorgen. De laatste jaren werd zowel met de nationale selectie als met de junioren goed werk geleverd. Als we daaruit de juiste mix kunnen halen en die jongens de juiste mentaliteit meegeven, denk ik dat veel mogelijk is.

Of ik al een tip van de organisatorische sluijer kan oplichten? Wel kijk, de VHV heeft intussen gepeild naar de belangstelling om dat evenement te organiseren. We onderzochten grondig de mogelijkheid om het in de Lotto Arena of in de Alverberg te laten doorgaan.

Begin september heeft de Raad van Bestuur beslist om het evenement in Hasselt te laten plaatsvinden. De VHV zal dat in eigen beheer doen: de locatie is ook goed gelegen tov Wallonië en Nederland. We hopen op volle zalen, we rekenen op uitgebreide mediabelangstelling en willen die verhoogde interesse gebruiken als springplank naar 2011, naar de actie Sporttak in de Kijker.'

Ik hoor niet enkel een enthousiaste voorzitter over wat in januari 2011 te gebeuren staat, maar vooral ook een gedreven VHV-voorzitter die zijn stempel wil drukken op een nieuw beleid. Change dus ...

Luc Tack: 'Kijk, toen ik in april het voorzitterschap heb aanvaard heb ik ook voor mezelf uitgemaakt dat mijn beleid moet worden ingevuld met concrete stappen voorwaarts. Het is als het ware een godsgeschenk dat handbal in 2011 tot 'Sporttak in de Kijker' wordt uitgeroepen. Zodanig dat al onze acties om handbal te promoten kunnen ophangen aan 2011. Da's mooi meegenomen voor een voorzitter, maar het kan ook een zure appel worden als we op het einde van de rit vaststellen dat we gefaald hebben. Ik heb aan die actie alvast mijn lot als voorzitter verbonden. Ik heb daar een resultaatverbintenis aan gekoppeld: als we het in 2011 met dergelijke hefboom niet kunnen waarmaken heb ik gefaald en zal ik

mijn conclusies trekken. Uit respect voor die honderden medewerkers in de clubs, die zich belangeloos inzetten voor het handbal, ben ik dat aan mezelf verplicht.'

Jammer dat we uitgerekend op zo'n scharniermoment worden geconfronteerd met alweer een probleem rond de nationale trainer. Maar ook aan de komst van een nieuwe bondscoach wordt naar verluidt gewerkt?

Luc Tack: 'Ach, ik wil dat niet opblazen en als een probleem beschouwen. Ik heb zowel in het handbal als in mijn professioneel leven al veel sterkhouders, gezegd onmisbare

personen zien opstappen. Ik beschouw dat telkens weer als een opportuniteit. Het einde van iets is meestal het begin van iets moois...

Cois Van Aelst

**Vrijdag 15 januari 2010:
BELGIE - ESTLAND**

**Zaterdag 16 januari 2010:
NEDERLAND - ESTLAND**

**Zondag 17 januari 2010:
BELGIE - NEDERLAND**

IHF: Controversiële Hassan Moustafa voor 4 jaar herkozen

In juni 2009 werd de Egyptenaar Hassan Moustafa herkozen als Voorzitter van de Internationale Handbalfederatie IHF. Het was een herverkiezing die heel wat Europese vertegenwoordigers de gordijnen injoeg. Moustafa verspeelde heel wat krediet door financiële wanpraktijken. Zo weigert hij reiskosten voor een bedrag van liefst

15.000 euro te staven aan de hand van stukken ("it's a matter of trust"). Hierover kan je op Youtube overigens een lachwekkend interview vinden met Moustafa. De rol van de dure revisoren bij de IHF, die dit laten passeren, staat ter discussie, en er woedt zelfs een juridische strijd met de afgezette klok-

kenluider, secretaris-generaal Peter Muhlematter. Daarnaast speelde Moustafa ook een kwalijke rol bij de plotse scheidsrechterswissel bij de beslissende wedstrijd in Azië tussen Zuid Korea en Kuweit, die later onder zware internationale druk herspeeld diende te worden. Ten slotte was het Egyptische team ook in een schandaal verwickeld toen het bij een pre-olympisch toernooi de halve ploeg aan de kant hield nadat aangekondigd werd dat de deelnemers een dopingcontrole dienden te ondergaan. Bij het IOC dreigde men ermee het Olympisch Handbaltornooi te schrappen op basis van deze laatste twee zaken. Op het IHF Congres in Cairo, waar Marcel Agnarelli België vertegenwoordigde, werd alles in het werk gesteld om de tegen kandidaturen te dwarsbomen. Moustafa, die al jaren een sinterklaaspolitiek voert naar de Zuid-Amerikaanse, Aziatische en Afrikaanse landen, had weinig moeite om zich opnieuw een meerderheid te vinden. De Europese landen, goed voor het grootste deel van de inkomsten van de IHF, moesten knarsetandend toekijken. In het Duitse tijdschrift Handball Woche schreeuwde Ullrich Strömbach, de machtige Voorzitter van de Duitse Handbalbond, zijn frustratie uit. Troostprijzen voor Europa was de verkiezing van Manfred Prause tot chef Scheidsrechter en de Voorzitter van de Franse federatie, Joel Delplanque, tot secretaris-generaal.

David Van Dorpe

Kristof Vanhoyweghen wil Attila Temse een nieuw elan geven

'In een kleine club als de onze is alle medewerking welkom.'

Hij is gedreven bezig met het handbal, trainde of traint nagenoeg iedereen die tot de club behoort en dus mag je Kristof Vanhoyweghen gerust één van de drijvende krachten achter Attila Temse noemen. Geen gemakkelijke opdracht om in de gemeente aan de Schelde het handbal weer een stuk populairder te maken. Ongeveer 45 leden telt het clubje, dat naast een kernploeg van achttien spelers enkele jeugdcategoryën overslaat, om dit seizoen weer te beginnen met een welpen- en pupillenploeg. Hoed af voor het harde pionierswerk van Kristof en even de vinger aan de pols om te zien hoe het leven eruit ziet bij een club als de zijne.

28

"Ik ben Temsenaar van origine, maar weet je dat ik het handbal leerde kennen dankzij een leraar aan het O.-L.-Vrouwcollege in Oostende, toen mijn ouders daar een restaurant bezaten. Toen mijn moeder na vijftien jaar heimwee kreeg naar haar geboortestreek, zochten mijn broer Koen en ik in '88 naar een club in de buurt. Dat bleek Attila Temse te zijn, waar op dat moment nog amper zes spelers actief waren. Die trainden op dinsdagavond en op donderdagavond speelden ze zaalvoetbal. Omdat ik net vijftien jaar geworden was, mocht ik dadelijk meedoen met de eerste ploeg.," vertelt Kristof Vanhoyweghen hoe hij zijn eerste stappen in het handbal zette.

Al spoedig maakte een groot gedeelte van de familie deel uit van Temse. "Mijn vader, die aanvankelijk een beetje sponsorde via zijn werkgever, werd clubvoorzitter en hielp 'Duivel-doet-al' Marc Lyssens op bestuurlijk vlak. Want de club bengelde tussen hangen of wurgen in die periode. Mensen die in die tijd nog mee de kar trokken, proberen we nu terug op te vissen met een veteranentoernooi, gekop-

peld aan een barbecue. Het is belangrijk om die mensen erbij te houden."

Kristof zocht het even voor ons op en vond dat de club in 1970 ontstond onder de naam Atalanta Temse. Een jaar later kwamen er via de KSA-jeugdbeweging een aantal jongere mannen bij en veranderde de naam in Attila.

"Het was in die tijd dat VRT-sportjournalist en later chef-sport Marc Stassijns een interland naar Temse bracht en daarvoor jeugdbewegingen en scholen sensibiliseerde. De meest bekende clubspeler werd Fredje Cornelis, die in 1977 bij Lebbeke ging spelen, later bij Sasja terecht kwam en vele jaren een sterkhouder in de verdediging van de nationale ploeg werd. Temse was dan een tijdje een liftploeg: te sterk voor provinciale, te zwak voor de nationale reeksen. Toen Jef De Proft in het begin van de negentiger jaren ooit ongeslagen kampioen speelde in provinciale zeiden we die reeks voor 20 jaar vaarwel. Het hoogste dat we bereikten, was een plaats in tweede nationale, toen Fred Cornelis terugkwam als speler-trainer en de club bleef trainen van 1994 tot 2003. We hadden echter de pech in een reeks met zeven Waalse ploegen terecht te komen en met verplaatsingen naar b.v. de Oostkantons geconfronteerd te worden. Niet altijd gezellige trips, zeker midweeks niet.

Intussen bleef de senioresploeg bestaan. "Met bijna allemaal jongens uit '86-87, die ik meestal zelf gevormd heb, maar die stilaan steeds meer verantwoordelijkheid nemen in bestuurszaken. Een evolutie die mij bijzonder verheugt. Maar ik was ook een tijdje gestopt als trainer, want mijn job eiste meer tijd op, mijn familie ook. Toen zag het er op een bepaald moment erg somber uit. Ik ben echter het VHV en SVS bijzonder dankbaar voor de steun die ze ons toen in moeilijke omstandigheden schonken. Dankzij hun en Gerrit Verdommen werden opnieuw scholentoernooien en een handbalinstuif georganiseerd, die voor een nieuw elan van onze sport zorgden. Ik heb er me opnieuw met volle enthousiasme ingeworpen en wij worden goed geholpen

Vlnr Quinten, Jordy, Mattis, Damian, Kobe

door Maaike Bogaert, een ex-spelster van Temse die intussen bij DHW Antwerpen aan de slag is. Drie jaar hebben we initiatielessen gegeven en intussen zijn we gestart met een welpen- en een pupillenploeg. Eens het seizoen opnieuw gestart is, hoop ik dat alles opnieuw op wielmpjes zal lopen, want we hebben er veel tijd ingestoken en een algemeen forfait dat ons enkele seizoenen geleden overviel, kunnen we intussen missen als kiespijn. Het is gewoon een kwestie van overleven. Krijgen we de jeugd niet in gang, dan oogt de clubtoekomst somber.”

Kristof weet ook wel dat er een generatie spelers overgeslagen werd, maar de vier jongens met de kadettenleeftijd werden bij de eerste ploeg ondergebracht en zullen er ruime spelgelegenheid krijgen, zelfs al bestaat de kern uit achttien handballers. “Maar ik ben er intussen zelf 36 en ik hoop dat mijn aanwezigheid nog zelden noodzakelijk zal zijn. Iedereen beseft dat iedereen spelgelegenheid moet krijgen en dat zal ook wel lukken, omdat we dit seizoen inschreven in de recreantenreeks.”

Problemen

Wat zijn voor een ploegje als Temse de voornaamste problemen om te overleven?

Kristof: “Jongeren aantrekken, dat lukt nog wel. Wij zoeken echter eerder begeleiders of

vrijwilligers om deze teams te vergezellen. Wie doet er mee ‘de tafel’? Wie wil en kan er training geven? Dat soort zaken. Ikzelf doe de eerste ploeg en de pupillen, Maaike doet in de mate van haar mogelijkheden en haar eigen kalender de welpen en de pagadders. We gaan er ons nog eens ‘volle bak’ achter zetten.”

Een ander probleem is dat Temse beschikt over heel wat sportploegen. “Voetbal, volley, korfbal, basket...Allemaal sportclubs die op een vrij hoog niveau acteren. Het vinden van voldoende zaaluren is dan ook niet simpel, al beschikt Temse over drie zalen verspreid over Temse, Tielrode en Steendorp. Vroeger waren wij steeds gesitueerd in Steendorp, maar de laatste jaren hebben we ook uitstekende contacten met scholen in het centrum van Temse. Dus moesten we ook in dat gedeelte van Temse uren krijgen. Gelukkig kunnen we rekenen op een begrijpende sportdienst en ook via die weg hopen we de club opnieuw op gang te trekken.”

Sponsoring is momenteel niet echt een probleem, maar alles kan beter. “Vroeger organiseerden we een erg succesvolle Nieuwjaarsfuif, waarmee we meestal de kosten van een gans seizoen konden dekken. Maar het risico werd te groot voor een club als de onze. Stel dat er door vechtpartijen b.v. een verlies zou ontstaan, wie zou dat willen dekken? En dus is het voortaan behelpen met sponsoring via

de klassieke wegen: een quiz, een kleine fuif, sponsors zoeken. Maar uiteindelijk zit je met al die sporten in Temse te vissen in dezelfde vijver en dan komt het erop aan wie je kent. Heb je een grotere club, dan heb je meer kans dat iemand mensen kent... Dat is een cirkelbeweging.”

Toekomst

Kristof wil in de toekomst de club nog meer activeren. “Misschien moeten we met andere sporten wel komen tot een soort bewegings-school bij de hele kleintjes, waarbij het balgevoel wordt aangewakkerd. Of tot een soort organisatie komen zoals vroeger in het Antwerpse bij Kindervreugd, waar kinderen van alle soorten sporten kunnen proeven en hun keuze bepalen.

In een kleine club als de onze, is de medewerking van iedereen belangrijk en soms moet je dat specifiek aan iemand gaan vragen. Dan krijg je gemakkelijker een positief antwoord dan wanneer je de vraag om medewerking meer algemeen stelt. Het is dan ook mijn ambitie om de jeugdwerking nog verder uit te bouwen, maar dan wel doordat meer mensen zich engageren voor begeleidende taken. Het is dan ook één van mijn ontgoochelingsmomenten dat er zo weinig oud-spelers opduiken om ons verder te helpen. Het moet van een familiezaak met mijn vader als voorzitter, mijn echtgenote een tijdlang als secretaresse en ikzelf als jeugdtrainer en trainer, evolueren tot een bredere club. Toen we dat anderhalf jaar geleden duidelijk maakten, was ik blij dat er toch enkele verantwoordelijke twintigers

opdoeken. Zij kunnen natuurlijk nog altijd op mij en op ex-penningmeester Raf Brys blijven rekenen, ook al moet deze laatste telkens uit Laakdal overkomen. Want deze club blijft natuurlijk wel een stukje ons kindeke, het is mettertijd zelfs een microbe geworden.”

Kristof is er wel gerust in dat zijn jeugdopleging genoeg wedstrijden kunnen spelen. “Er zijn in Oost-Vlaanderen acht welpenploegjes en iedere club organiseert twee toernooien. En bij de pupillen hebben we zelfs een A- en een B-reeks. Een aantal mensen is in Oost-Vlaanderen dan ook goed bezig, als je het mij vraagt.

Wanneer ik op het einde van het seizoen tevreden zal zijn? Als alle huidige ploegjes ook het jaar nadien nog blijven bestaan en als er wellicht nog nieuw bloed bijkomt. Er moet nog meer continuïteit komen in de werking van de club en we moeten trachten de basis te vergroten. We moeten aan meer dan 45 leden geraken. Al vind ik dat we zeker nooit onze eigen werking mogen achteruit stellen om een aantal spelers van ‘buitenaf’ aan te trekken.

Van de pers mogen we niet klagen: we krijgen regelmatig een regionaal artikelje, maar ik zend de correspondenten ten laatste op zondagavond een verslagje door van onze wedstrijden, die ook op onze website verschijnen,” weet een enthousiaste Kristof, die tussen zijn uren als administratief bediende en de verantwoordelijkheden in de club, nog een diploma als B-trainer wil verwerven. Maar dan zullen er thuis in Sint-Gillis-Waas een aantal agenda's naast mekaar moeten gelegd worden.

Marcel Coppens

Bijkomende trainer (m/v) welgekomen!

Rode ster Gingelom is samen met HC Schoten en HC Lommel één van de jongste clubs van Vlaanderen. De club heeft momenteel enkel een pupillenploeg in competitie maar zou ook een welpenploeg kunnen laten spelen.

Hiervoor is een bijkomende trainer of trainster nodig. Eén keer per week op donderdagavond. Wie interesse heeft moedigen we bij deze aan om contact op te nemen met de clubsecretaris Petra Pallen of voorzitter Herman Borghs.
email: gingelom@gmail.com

VHV sportkamp in beeld

Toch enkele substantiële wijzigingen in vrouwenploegen uit eerste afdeling Hasselt meest versterkt, DHW wat verzwakt?

De Vlaamse clubs uit de hoogste afdeling bij de vrouwen namen het toffe initiatief om zichzelf aan de pers voor te stellen. Gastvrouw DHW Antwerpen zorgde voor drank en spijs, de diverse ploegafgevaardigden gaven de inhoud gestalte. Net zoals bij de mannen wordt de competitieformule hervormd: play-offs met vier, finaal de nrs. 1 en 2 in een best of three voor de titel, vanaf plaats 5 play-downs. Merkwaardigste vaststelling: Initia Hasselt versterkte zich zodanig dat ze prompt door de andere clubs bij de topfavorieten gerekend wordt. Meest verzwakt komt op het eerste gezicht DHW Antwerpen uit de transferperiode. Hoe kijkt voorzitter Anouk Weyn tegen deze evolutie aan?

32

‘Wij kunnen niet ontkennen dat er bij **DHW Antwerpen** een aantal toppers verdwenen. Speelster van het Jaar Svane Goossens en Silke Bäumer trokken naar Hasselt, Margot Huybrechts stapt over

naar Atomix, Stephanie De Preter ging naar HC Leuven en Liesbet Jennes naar Brussels. Wij trokken twee meisjes van Merksem aan, eerder bruikbaar in de breedte, Anique Van Malsen komt van Melveren maar is de eerste maanden onbeschikbaar, zodat alleen de Hongaarse Anett Szilagyi de échte versterking is bij de start van de competitie.’

Deze opbouwspeler kwam tot eind vorig seizoen nog uit als profspeler in de Hongaarse competitie. DHW heeft blijkbaar iets met Hongarije.

‘Ze werd ons inderdaad aanbevolen door Beata Prock, onze oud-speler,’ vervolgt Anouk Weyn, ‘maar zoals alle Belgische spelers zal ze vanaf begin september ook een job uitoefenen. Natuurlijk hebben de transfers van twee topspelers voor de nodige commotie gezorgd en een beetje tumult veroorzaakt. Maar nu staan de neuzen weer in dezelfde richting en wordt het precies de uitdaging om met enkele routiniers, gekop-

peld aan jeugdige speelsters toch een behoorlijk resultaat neer te poten.’

Heeft voorzitter Anouk Weyn dan geen bedenkingen bij het feit dat twee topspelers uit een Belgische ploeg uitwijken naar Hasselt, de laatste jaren toch eerder een middenmoter? ‘Natuurlijk heb ik daar mijn bedenkingen bij. Maar de vraag naar het waarom moet je aan de betrokken spelers stellen. Ik weet dat er in Hasselt ook een soort topsportfonds werd gecreëerd met een behoorlijk budget voor de zaalsporten. Is het dat? Anderzijds heeft Hasselt altijd de reputatie gehad om goede jeugdspelers te kweken. Misschien zijn wij dan toch ook goed bezig als ze twee topspelers bij ons komen weghalen? Ik vind dat misschien zelfs een compliment. Al vraag ik me toch af hoe de eigen Hasseltse jeugdspelers reageren als ze merken dat er zes meisjes uit andere ploegen komen om hun plaats in te nemen. Langs de andere kant is in het verleden al meer dan eens bewezen dat je geen ploeg koopt. Je bent soms beter af met tien harde werkers in plaats van met tien pseudovedetten,’ besluit Anouk Weyn.

Anett Szilagyi

Ambities en verwachtingen

Wie ging en kwam er dan uiteindelijk bij **Initia Hasselt**?

Trainster Conny Schepers zag Svane Goossens en Silke Bäumer komen van DHW Antwerpen. Ook Jessy Baeten (Meeuwen), Jelle Verlinden (Bocholt) en Judith Franssen (V&L Geleen) kwamen de ploeg versterken. Enkel Jolien Moermans (Femina Visé) en Cindy Adam (Sint-Truiden) verlieten de club. 'Topfavoriet? Ach, ik voel natuurlijk wel een zekere prestatiedruk na al die transfers. Maar Hasselt is altijd gretig geweest wat dameshandbal betreft,' vindt Conny Schepers. 'Ons probleem is vooral die vijf nieuwe speelsters te integreren en zo vlug als mogelijk een team te vormen. Onze ambitie? We hebben ons niet voor niks serieus versterkt. We willen opnieuw champagne laten knallen...'

Hoe loopt dit af voor Jessy Baeten?

Maar ook bij **Intrust DHC Meeuwen** dromen ze van een titel. Daartoe werden Silvie Aendekerk (Femina Visé) en Véronique Bormans (BFC, NL) aangetrokken, terwijl Anja Geusens (ondanks haar tweede plaats in de uitverkiezing 'Speelster van het

Jaar') en Birgit Smits stopten met handballen. Jessy Baeten stapte over naar Initia Hasselt. 'We hopen alsnog de topvier te halen. Vorig jaar speelden we de bekerfinale en sterke play-offs, dit jaar willen we net iets meer. We zijn zeker niet verzwaakt. De terugkeer van Veronique Bormans is mooi meegenomen,' lacht Anja Geusens, voortaan actief als keeperstrainer.

Bij **HB Sint-Truiden** ziet trainer Anita Ruigrok nog wel een aantal degelijke speelsters blijven, al moet ze enkele maanden Renilde Van Roost missen die voor studies in het buitenland zit. Bedoeling is een aantal jonge speelsters te laten doorgroeien en met het grootste gedeelte van de kern van vorig seizoen de finale van de play-offs en van de Beker van België te halen. 'Het behoud van die spelerskern is onze beste transfer. We mikken wel zo hoog mogelijk, maar beseffen dat we daarvoor met een vijftal ploegen in concurrentie gaan. Belangrijk in die optiek is dat we gespaard blijven van blessures. We hebben immers een smalle kern en als die wordt geteisterd lijkt puntenverlies onafwendbaar,' weet voorzitter Romain Martens.

Bij **Rhino Turnhout** rekenen ze op de teamgeest en de vechtersmentaliteit om hier en daar voor een verrassing te zorgen en op die manier de play-offs te halen. Nathalie Boudin en Eveline Peeters stopten er met handballen, maar het is moeilijk in te schatten in hoeverre Jessica Reintjens (Bocholt), Chloë Vandenhouten, Ianthe Van Winckel (Hasselt), Kimberly Mikunda (Houthalen), Sofie Braem (Olse Merksem) en de Poolse Zuzanna Pacyna ook wezenlijke versterkingen zijn. 'Heel wat transfers, dat klopt, maar nooit meisjes die beter zijn dan onze huidige kern. Wél speelsters die kunnen meegroeien in de toekomst. Onze ambitie? De play-offs halen is ons altijd gelukt, maar nu wordt het echt knokken. Via onze Poolse trainer Ryszard Obrusik konden we die Poolse speelster naar Turnhout halen. Een echte meevaller. Een

aangenaam meisje, zeer sociaal, iemand die zich vlug zal integreren,' weet assistent-trainer Kris Moens. We kunnen zijn mening enkel delen. De blonde Zuzanna vertelde ons in charmant Engels waarom ze naar ons land kwam. 'Ik wilde kennismaken met een ander soort handbal. Jullie handbal is heel verschillend van dat in Polen. Voor mij is dit een groot avontuur. Ik speelde bij Kepno, in de Poolse derde klasse. Het jaar voordien speelde ik een afdeling hoger. En dan heb je nog de topklasse, de eredivisie. Wat ik over het niveau denk? Ach, ik kan enkel oordelen op basis van trainingen. Daarin merk ik weinig verschil met Polen. In de oefenwedstrijden heb ik wel ervaren dat het niveau lager ligt. Maar toch hoger dan wat ik in gedachten had. Een compliment voor jullie handbal, inderdaad. Momenteel geniet ik echt van dit land en van het handbal. Wat de toekomst brengt valt moeilijk te zegenen. Afwachten...'

Kris Moens & Zuzanna Pacyna

Achilles Bocholt wil bij de eerste zes eindigen en op die manier beter doen dan vorig seizoen. Jelle Verlinden vertrok naar Hasselt en Jessica Reintjens naar Rhino Turnhout. Maar daar staan wel wat aanwinsten tegenover: Gaëlle Boymans (BFC), Leen Boonen (Hamont), Sofie Timmers (Hamont), Petra Verhoeven (Hamont) en de Hongaarse Anett Huszak, die vorig seizoen niet tot spelen kwam. Trainer Björn Timmermans gelooft erin. 'Helaas levert een eventuele zesde stek geen play-offs meer op en dat vind ik jammer. Daarom willen we gensters slaan in de play-downs. Die Hongaarse speelster wil zich zeker tonen. Zij is een enorme aanwinst in verdediging. Ook de Nederlandse doelvrouw Boymans is top. Verder hebben we ons vooral in de breedte versterkt.'

Björn Timmermans

Dat **DHT Middelkerke-Izegem** het niet makkelijk heeft om in de Westhoek te overleven staat als een paal boven water. 'Zeker niet als damesploeg,' jammert voorzitter Dries Verbeke, 'want het is ontzettend moeilijk jonge meisjes te overtuigen naar onze club te komen. Vooral de verplaatsingen zijn een nadeel. Daar hangt een serieus kostenplaatje aan vast en bovendien erg belastend voor de meisjes. Onze dichtste competitie matches zijn Atomix en DHW. Zelfs voor thuiswedstrijden moeten we ruim 70 km afleggen. We proberen te overleven in eerste nationaal omdat we gegroeid zijn uit twee ambitieuze kernen, Izegem en Middelkerke. Onze jeugdwerking doet er alles aan om jeugd aan te trekken. We hebben ook al over de schreve geprobeerd meisjes te recrutereren, maar het Franse handbal is dan weer een hoger niveau. Ons avontuur met twee Franse speelsters en een Franse coach is intussen mislukt. Maar ... we gaan door.'

Quetin Delrooux & Hilde Beel

Bij **HC Atomix** maakten vijf speelsters de overstap naar 'zusterclub' HC Leuven, terwijl

Karen Clauwaert naar Welta verhuisde. Trainer David Lievens is nochtans best tevreden met de komst van Margot Huybrechts (DHW Antwerpen), Chiara Vanderhouten (Hasselt) en Lena Claes (GBSK). 'We hebben een jonge ploeg, gemiddeld 18 jaar, een ploeg om verder uit te bouwen tot vaste waarde in de hoogste reeks. Wij zijn als club opgetogen dat onze meisjes in eerste nationaal zijn weergekeerd. De voorbereiding van die rentree is eigenlijk twee jaar geleden al begonnen, toen we uit

eredivisie degradeerden. Vorig seizoen stond volledig in het teken van promoveren. Een zevende plaats zou mooi zijn. En we willen vooral attractief handbal brengen...'

Geen nieuws van **Brussels**, wel van **Fémína Visé**. Bij de landskampioenen hielden Linde Panis en Ann-Sofie Van Meensel het voor bekeken, en vertrok Ann Jerusalem naar Zwitserland. Jolien Moermans (Hasselt) en Manon Heusschen (eigen jeugd) nemen hun plaats in. Verder blijft de kampioenenploeg overeind, inclusief Evy Machiels, Monia Falci en Florentina Carcadia.

Marcel Coppens en Cois Van Aelst

De voorzitters van de Vlaamse damesclubs uit eerste nationale.

Conny Schepers: extra middelen voor de clubs

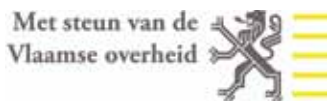
Sinds maart is er een nieuw gezicht op de VHV: Conny Schepers is als sporttechnisch medewerkster in dienst gekomen voor het beheer van het Jeugdsportfonds (JSF) en de begeleiding van onze clubs. De VHV wil de clubs een aanspreekpunt geven om hen bij te staan bij hun organisatorische en structurele ontwikkeling, en vond in Conny de geknipte figuur. Samen met Hubert Maes zal ze de clubs die dat willen begeleiden in hun traject naar een beter gestructureerde werking. Hoog tijd dus voor een kennismaking!

36 Vertel eens Conny: 'Ik ben op mijn 12de begonnen handballen in Meeuwen. Toen ik 22 was ben ik eerst voor Helchteren en later voor Neerpelt gaan spelen. Ik ben gestopt toen ik 34 was, na een zware rugblessure. Ik heb doorheen mijn actieve carrière ook steeds jeugd ploegen getraind. Na mijn blessure ben ik trainster geworden van de senioren dames van Neerpelt, daarna een sabbatjaar genomen en nu ben ik bij Initia aan de slag. Ik weet redelijk goed hoe een club structureel in elkaar zit, wat de vrijwilligers allemaal presteren en met welke problemen ze geconfronteerd worden. Handbal beheerste een groot deel van ons familieleven: mijn zussen en ik speelden, mijn papa was bestuurder bij Meeuwen, mijn mama vrijwilliger. Ze voerde ons en onze medespeelsters overal rond. Ik herinner mij nog dat ze, toen ik in de sporthal van Peer de aspiranten van Meeuwen trainde, drie keer weg en weer reed om alle speelsters daar te krijgen...'

Het Jeugdsportfonds werd eind jaren '90 opgericht onder impuls van Marc Gysels en Staf Vergauwen. Alle clubs deden een bijdrage, en ook Bloso gaf toen ongeveer 50.000 per jaar. De filosofie was om de clubs die aan

jeugdwerking doen hiervoor te belonen, omdat de transfervergoedingen verdwenen waren naar aanleiding van het decreet op de niet professionele sportbeoefening. Wie veel trainingseenheden aanbood, door gekwalificeerde trainers, kreeg een hoge coëfficiënt, en kon wel iets verdienen. Na een tijd verminderde de Bloso input. De voorwaarden werden dusdanig opgeschroefd dat de handbalclubs bijna niet meer in aanmerking kwamen voor het Bloso-geld. Het beheerscomité van het jeugdsportfonds, onder leiding van penningmeester André Therry, besliste om toch door te gaan met het jeugdsportfonds, maar dan eerder als een soort compensatiekas: clubs met veel jeugdwerking kregen iets meer terug dan ze moesten betalen, anderen schoten er wat bij in. De administratiekosten en de noodzakelijke controles werden betaald uit de reserves van het fonds. Als de reserves op waren zou het fonds evenwel stopgezet worden. Zo ver is het gelukkig nooit gekomen. Ken De Nil en Linde Panis werkten in 2007 eerst het IQ project uit, een 'kwaliteitsproject' in het Bloso-jargon: vrij ambitieus, dus niet voor iedereen weggelegd en ook niet erg lucratief, maar wel met een goede begeleiding. Daar werd de basis gelegd voor het huidige JSF, en de clubs die toen meewerkten hebben zelf al wat ervaring opgedaan en de VHV tegelijkertijd veel nuttige informatie bezorgd.

Conny, wat is er nu veranderd? 'Wel, het IQ project was zuiver een kwaliteitsproject. De factoren die de subsidie bepaalden waren het aantal trainingen per week, het diploma van de trainer, de kwaliteit van het jeugdplan op basis van een club-audit en de organisatie van (en deelname aan) kwaliteitsgerichte bijeenkomsten. De financiële return was wel beperkt. In het nieuwe Jeugdsportfonds komen naast kwalitatieve aspecten ook andere onderdelen aan bod: organiseert de club promotieactiviteiten, zoals Handbal XL? Doet de club iets voor jeugdscheidsrechters? Stimuleert de

club de scholen uit haar omgeving om deel te nemen aan de SVS competitie? Zo kan iedereen op zijn niveau stappen vooruit zetten. En natuurlijk mogen we niet vergeten dat de financiële input onder Bert Anciaux gevoelig opgedreven werd. Nu is het sop de kool echt wel waard.'

Hoe zit het met de resultaten tot nu toe?

'Het is nog wat vroeg om daar veel over te zeggen. We hebben tot nu toe heel hard ons best gedaan om het project goed op de rails te zetten en intensief te communiceren. We hebben heel wat infosessies gehouden, verantwoordelijken actief uitgenodigd en aangebonden, sommige clubs er bijna naartoe gesleurd, maar ik denk dat het goed zit. Het feit dat een aantal clubs reeds het IQ project hadden doorlopen heeft de drempel voor hen verlaagd. Voor anderen is de stap iets groter. Maar ik denk dat iedereen de meerwaarde wel duidelijk ziet. Wat wij vragen van de clubs, en waarin we hen begeleiden, heeft ook op andere vlakken effect. Neem nu de trainersdiploma's: een goed opgeleide trainer is heel belangrijk, maar er was een bijkomende stimulans nodig om sommige clubs over de streep te trekken. Die hebben we proberen te geven via de licentieregeling en het jeugdsportfonds, maar nu zijn ook de gemeenten dezelfde weg ingeslagen en kan de club wat ze voor ons deden op meerdere vlakken verzilveren. En de 48 inschrijvingen op de initiatorcursussen in Hasselt en Lokeren zijn ook een stap in de goede richting. Zeker in de aanloop naar 2011, wanneer handbal sporttak in de kijker zal zijn, zijn ook de aspirant initiator cursussen een gouden instrument. Er zijn nu al zeker acht clubs die de organisatie van zo'n cursus via hun gemeentelijke sportdienst hebben aangevraagd bij de VHV, en het zal hen geen windeieren leggen. Er zijn clubs die met hun volledige seniorenploeg zullen deelnemen. Zij verzekeren hun toekomst, en ze hebben groot gelijk. Trouwens, met heel de ploeg die cursus volgen is fijn. Je leert elkaar op een andere manier kennen en het scheidt een bijkomende band.'

Wolfigers en schietgeweren

De hele ontwikkeling van het JSF heeft ook enkele schaduwzijden, niet? 'Ja, er zijn een aantal valkuilen waar we niet mo-

gen intrappen. Ten eerste is er de administratieve berg. Zowel voor ons als voor de clubs. Het project omvat veel facetten, die correct moeten worden opgevolgd en afgewogen, maar aan de andere kant moet alles overzichtelijk en controleerbaar blijven. We mogen de clubsecretarissen of jeugdcoördinatoren niet verstikken in administratie, maar toch voldoende gegevens verzamelen om de gelden correct te besteden. Maar er zijn een aantal factoren die het niet eenvoudiger maken. Bloso werkt op kalenderjaarbasis, terwijl de clubs per seizoen werken. Er moet dus afge-rekend worden in juni en in december. Wij werken ook met voorschotten, maar die dienen natuurlijk niet om de eindjes aan elkaar te knopen voor de eerste ploeg op het einde van het seizoen. Wie daarmee begint krijgt achteraf de rekening, want wie zijn voorschot niet kan verantwoorden met facturen die jeugdgebonden zijn moet het geld terugbetalen. Daarom geven we in een eerste fase 60% voorschot, en wie die verantwoord heeft krijgt de rest. Die verantwoording moet ook in orde zijn. Anders zullen noch Bloso, noch de VHV die accepteren. De tijd van de onkostennota op een bierviltje is voorbij. Dat is voor sommige clubs even wennen, maar ze zullen er allemaal beter van worden. Uit een onkostennota moet je kunnen afleiden wie wanneer wat gedaan heeft, en op welke basis de kost berekend werd. En hij moet getekend zijn door de begunstigde. Met een mail van kierewietje@hotmail.com zijn we niets. We moeten ook altijd de mogelijkheid heb-

ben een controleur te sturen, als we dat willen, om na te gaan of de activiteit wel degelijk doorgaat volgens de afspraken. Daarom moeten activiteiten waarvan men de kosten wil inbrengen op voorhand aangevraagd worden. Als iemand meldt "we hebben gisteren een bijscholing georganiseerd..." kunnen we helaas niet tussenkomen, dat zijn vijgen na Pasen. Maar we merken dat de clubs het heel erg au sérieux nemen, en dat is ook voor ons fijn werken.

We moeten ook opletten met de overheidsfinanciën. We hebben in 2009 heel wat geld gekregen, omdat we een goed project hadden, en er weinig andere federaties klaar voor waren. Nu staan de overheidsbudgetten onder druk, en het risico is reëel dat een kleinere koek meer monden zal moeten voeden de komende jaren. We mogen dus niet boven onze stand gaan leven.

Vinger aan de pols

En wat brengt de toekomst? 'We zullen, op basis van de ervaringen van het eerste jaar, misschien enkele bijsturingen doen, om de werking te optimaliseren. We zullen ook proactief gaan werken. We willen de contacten "te velde" opvoeren. We willen de dialoog aangaan met de clubbestuurders en de jeugdtrainers, om samen te kijken waar de focus gelegd moet worden, waar de knelpunten en de mogelijkheden zitten. We willen ook uitleg geven bij onze werking en tips geven aan de clubs, bij voorbeeld over hoe andere clubs gelijkaardige problemen aangepakt hebben. Aarzel dus nooit om contact op te nemen met ons om een afspraak te maken. We spreken dan wel liefst af met heel het bestuur, want vele handen maken licht werk, dat is de eerste stap in een gezonde clubwerking.'
Dat is dan genoteerd!

David Van Dorpe

Trainersopleiding

Op 14 november start het specifiek gedeelte van de VTS opleiding trainer B
Toelatingsvoorwaarden

Heb je reeds het algemene gedeelte trainer B gevolgd of ben je Bachelor of Master LO?
Aarzel dan niet om in te schrijven voor het specifieke gedeelte trainer B handbal.

Er zijn verschillende voordelen aan het volgen van deze cursus:

Verhoging van je eigen niveau als trainer (de docenten hebben allen hun strepen binnen het tophandbal verdiend) en uitbreiding van je netwerk. Verhoging van de middelen waarop jullie club aanspraak kan maken uit het jeugdsportfonds. De licenties verplichten de trainers om een bepaald niveau van diploma te hebben (zie reglementering).

Verhoging van de impulssubsidies vanuit de gemeente voor je club. Bovendien kunnen de cursuskosten ingebracht worden via het jeugdsportfonds. (meer info bij je clubsecretaris)

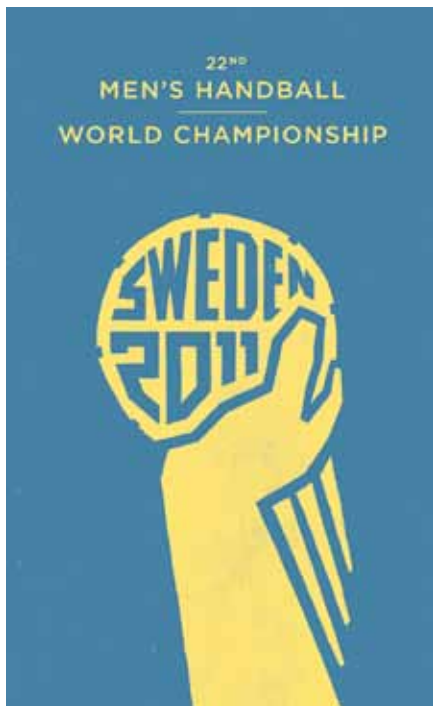
Hoe inschrijven?

Deze cursus wordt gespreid over verschillende locaties (Genk, Gent, Hofstade en Herentals) om de totale rijafstanden voor iedereen ongeveer gelijk te houden. Hij start op 14/11/2009. U vindt alle info op www3.bloso.be/bloso/vtspublic/PublicSearch.aspx
U kiest bij sporttak: HANDBAL en bij niveau: TRAINER B

Daarna klikt u bij trainer B op openen. Het inschrijvingsformulier is via de pagina ook te openen en online in te vullen

Bij vragen, neem contact op met: Gerrit Vertommen (DSKO Handbal)
Tel.: 011 870 904 GSM: 0486 90 67 46 E-mail: gerrit.vertommen@handbal.be

Gerrit Vertommen

Kwalificatietornooi Alverberg - Hasselt

Vrijdag 15 januari:

België - Estland

Zaterdag 16 januari:

Nederland - Estland

Zondag 17 januari:

België- Nederland

39

Beneliga 2009 - 2010

Dit seizoen vindt de derde editie van de beneliga plaats. We verwelkomen Achilles Bocholt (B) en B&O (NL) als nieuwkomers. Tongeren (B) is er na een jaartje in de wachtkamer opnieuw bij. De speeldata zijn de volgende:

Eerste België - Nederland speeldag op 3 & 4 Oktober 2009.

Tweede België - Nederlands speeldag op 2 & 3 Januari 2010.

Final Four op 20 & 21 Februari 2010.

www.beneliga.handbal.be

U kiest toch ook geen wagen die niet bij u past ?

Autoverzekering op maat
0800 25 777 **ethias.be**

ethias
VERZEKERING
Wij denken met u mee

Verantwoordelijke uitgever: Jean-Claude Bartholomé, Prins-Bischofssingel 73, B-3500 Hasselt.